

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

סמרטפון
רק עם ואצאפי!

אפשר!! וכדאי!!
מרכז הזמנות ארצי
052-2-129-129

אספקה לכל חלקי הארץ תוך 24 שעות
רח' פינס 9, ירושלים | Zolphone.co.il | זולפון

החל
מ 499 ש"ח

ידה ידה אמנה

דף יומי בעין מתרגשת
אהרן רזאל

6

את בית הכנסת לא
פקדתי תקופה ארוכה
נשים

10

להסרה השב: הסר
שאלת השבוע

8

שבוי בידי השיטה שלו
הרב זקס

12

"לא, אבל אשתי אומרת
שכן" / רגעים של אור,
עודד מזרחי

15

סדרה חדשה בקרוב אליך!
שיחת נפש מיומנה של
מטפלת

14

אפחד לא מבטיח. ובכל
זאת / פויקה!

6

אספת ה'יצר הרע'ים
העולמית / התוועדות

30

ראיון עם הצייר יהושע ויסמן

אכלוס
שלב א'
בע"ה בעוד
חודשיים!

דגן בוטיק מגורי יוקרה באפרת

לבחירתכם: מגוון דירות 5 חד'

יזם:
דיסוי

שיווק:
באמונה

1700-500-555 • 052-6070199

לציון
75 שנים
לניצחון על גרמניה הנאצית

ד"ר סגי בן-ארצי

בקרוב!

**מגילת השואה
והתקומה**

צילום כריכה: Shutterstock.com / Dmitrijs Mihejevs

מגילת השואה והתקומה

מאת ד"ר חגי בן ארצי

סקירה היסטורית תמציתית של ימות השואה תרצ"ג-תש"ה | 1933-1945, מתוך הפניית מבט אל ההקשר הרחב של תהליכים אשר התרחשו באירופה ורדיפת יהודיה עוד לפני תקופה זו. מתוך מבט יהודי-אמוני-חינוכי ברוח בית מדרשו של הרב קוק ותלמידיו.

- מותאם לתלמידים ומורים ללימוד משותף ולקריאה עצמית ▪

'מגילת השואה והתקומה' מצטרפת לסדרת המגילות ההיסטוריות בהן פורש ד"ר חגי בן ארצי, בסגנון קולח ומרתק, את תולדות עמנו מתוך מבט היסטוריוסופי-אמוני ייחודי ומרתק.

<<< ניתן כבר כעת להזמין מהדורה ממותגת למוסדכם. לפרטים יוני: 052-3003779 >>>

גם טיסה לארצות הברית וגם הצלחת חיים!

**בהגרת "פרס מציל חיים" של "עזר מציון" אתם זוכים פעמיים:
גם מצילים חיים וגם זוכים בפרסים!**

סייעו במימון
דגימות מח עצם
ופעילויות תמיכה
נוספות - ותצילו
חיים!

רכשו
כרטיסים
וזכו בפרסים

הכנסו
לאתר
"עזר מציון"

לחברת הפרסים המלאה והשתתפות בהגלה

ami.org.il | *2236

ההגלה מתקיימת בהתאם להוראות ההיתר המיוחד לעריכת ההגלה לפי חוק העונשין התשל"ז (1977) | את תקנון ההגלה ניתן להשיג אצל: ר"ח יהודה קינן רח' מוטה גור 12 גבעת שמואל /או עו"ד אסתי היימן רח' הרב רבינוב 5 ב"ב | ההשתתפות אסורה על עובדי 'עזר מציון' ובני משפחותיהם.

שיחת חברים

עם מיני יוספי

ר' שלומק'ה רצביץ על חנות אתרוגים, ואמר לר' אליהו כך: "אם אתה רואה את הסוחר רצה, למחנות הון רב במסחר האתרוגים שלו, אז קודם כל צריך שלא להסתכל עליו בעין רעה, ולא לקנות בו. המדרגה הבאה היא היכולת ממש לשמח בהצלחתו של הרווח."

תשובה מהירה

שמדובר על 'מינו' של לפני שמונים שנה בערך) יש צדיקים וקדושים כמו בדורות הקודמים. השאלה שלהם הייתה, האם כל הסיפורים על המופתים של צדיקים רמי מעלה, הם סיפורים ששייכים להיסטוריה הישנה או שלא - ובכל דור ודור יש צדיקים עליונים. באופן פלאי, ימים ספורים אחרי אותו ויכוח, הזדמן לו בהשגחה פרטית להכיר את ר' שלומק'ה זצ"ל, והוא נוכח לדעת שיש תשובה לשאלה. וכמו שאומרת הגמרא: "ראה הקב"ה שצדיקים מועטים, עמד ושתלן בכל דור ודור". ר' שלומק'ה היה באמת אדם גדול, שראוי להיקרא צדיק כמו בדורות קדמונים.

הקטנים עם הגדולים

אחד הדברים הראשונים שר' אליהו שמע מר' שלומק'ה, קשור לסיפור של משה רבינו. ר' אליהו סיפר שהם הלכו יחד ברחובות ירושלים, ורבי שלומק'ה שוחח אתו הרבה, ובין השאר דיבר על האמרה של רבי עקיבא: "ואהבת לרעך כמוך - זה כלל גדול בתורה". אמר על כך ר' שלומק'ה: "אם ואהבת לרעך כמוך נחשב לכלל גדול בתורה, אז מה נקרא כלל קטן?"

ר' שלומק'ה גם ענה: "כלל קטן בתורה זאת האמרה של הלל: דעלך סני לחברך לא תעביד (מה ששנוא עליך לא תעשה לחברך)". האמירה החיובית של ואהבת לרעך כמוך היא כלל גדול בתורה, והאמירה השלילית היא כלל קטן - כלומר, היא השלב הראשון של העבודה על אהבת ישראל.

כדוגמה, ר' שלומק'ה הצביע על שלט פרסומת של מכירת אתרוגים או על חנות אתרוגים, ואמר לר' אליהו כך: "אם אתה רואה את הסוחר הזה, שמרוויח הון רב במסחר האתרוגים שלו, אז קודם כל צריך שלא להסתכל עליו בעין רעה, ולא לקנות בו. זאת עבודה של 'מה ששנוא עליך אל תעשה לחברך'. המדרגה הבאה, שהיא יותר גבוהה מזה, היא היכולת ממש לשמח בהצלחתו של הזולת. זה שייך ל'ואהבת לרעך כמוך". גם אם אתה רק נמנע מקנאה והסתכלות שלילית, כבר יש בזה דבר נפלא ועצום, אבל אחרי הכלל הקטן צריך לדעת שיש עוד כלל גדול - ממש לשמח ולהרגיש שמחה בהצלחתו של הזולת.

מנהיג וחסיד

נזכרתי בווארט של ר' שלומק'ה בהקשר של משה רבינו. כשאנחנו פוגשים אותו - את הצדיק של עם ישראל - משה רבינו, כדאי לשים לב שאין לנו הרבה פרטים ביוגרפיים (לפחות בפשט התורה) על חייו. לא מסופר באיזה חיידר הוא למד, אבל בכל זאת ישנם שני הסיפורים שמופיעים בתחילת פרשת שמות, ושניהם סיפורים של מעשי חסד. הסיפור הראשון הוא: "ויגדל משה ויצא אל אחיו, וירא בסבלתם". משה רבינו רואה את אחיו סובלים, לא עומד מנגד וקם להכות את המצרי. הסיפור השני, מופיע כמה פסוקים אחר כך, כשמשה מגיע למדיין ורואה את בנות יתרו מגורשות על ידי הרועים מבאר המים, והתורה אומרת: "ויבואו הרועים ויגרשו, ויקם משה וישיען, וישק את צאנם".

חשבתי פעם שיש הבדל בין שני מעשי החסד שמשה רבינו עושה. המעשה הראשון הוא עזרה לאחיו, לבני עמו. ואילו השני הוא חסד לאנשים לא מוכרים - מאומות העולם. נראה לי שיש כאן הזמנה לכל אחד מאתנו להרחיב את גבולות עשיית החסד. כמו שר' שלומק'ה קרליבך היה אומר: "אחינו מאומות העולם". מהסיפורים האלה יש ממש לימוד: קודם כל העזרה לזולת בתוך הקהילה - בשייבול שלנו. יש לזה ביטוי באידיש: "אונזערע", שהכוונה היא 'משלנו', ואת זה לומדים מהסיפור הראשון של משה. בסיפור השני רואים שהוא לא נשאר באותו מקום, אלא מגלה לנו שלמנהיג אמיתי יש גם הכוח לעזור ולתת לזולת במעגלים רחבים יותר.

שלום חברים! השיחה שלנו הפעם מוקדשת לכל אלו שרוצים יותר חום בלב לעומת הקור שעוטף אותנו. תעשו לחיים, ובעזרת ה' גם תזכו להתחממות מחודשת.

בשבועות הללו, אנחנו זוכים לחיות עם משה רבינו. ללוות אותו מזמן לידתו, עד עמידתו לפני פרעה. חסידים שאלו, למה משה רבינו נקרא בשם 'משה'? לכאורה, שמו היה צריך להיות 'משוי'! הרי בת פרעה אמרה: "פי מן המים מְשִׁיתָהוּ". ושמו היה צריך להיות בלשון עבר, ולא כמו המילה 'משה', שהיא בלשון הווה. החסידים גם ענו: בכל דור ודור יש צדיקים שממשיכים את משה רבינו. הם, בפועל ממש, בזמן הווה, מושיעים ומושיעים אותנו מהמקומות הבעייתיים שנפלנו אליהם, ושמהם אנחנו רוצים וצריכים להיחלץ.

ודאי שמעתם פעם על יהודי צדיק שהיה בירושלים, ושמו ר' אליהו רוט. הוא התפרסם בעיקר בזכות העובדה שהוא זכה להיות משמשו ועוזרו הקרוב של רבי שלמה מזוועל, או כפי שנהוג לומר: ר' שלומק'ה זוועלר, הרבי הקדוש. למעשה, רוב הסיפורים שאנחנו מכירים על ר' שלומק'ה הגיעו מר' אליהו רוט, וגם הסיפור הבא:

ר' אליהו רוט סיפר, שממש כמה ימים לפני שהוא פגש בפעם הראשונה את ר' שלומק'ה מזוועל, הוא התווכח עם חבר שלו האם גם בימינו (כמובן

כנס הנשים הגדול של נהר דעה

להיות אצלך אצלתי

למי שנמאס מנ"י שגרה אפורים ונטולי כוחות ורוצה להיפך לאשה שמחה עובדת ה' ומלאת מוטיבציה **שעפה על החיים שלה!!**

שיחת חברות	מיני יוספי	שוביה לוינזון
סרטון חזק כיבוד קל והרבה כיף ביחד	שורש השגעון הוא תחושת הבדידות	מציאת הנקודות הטובות בחייך

אנפּע פֿלייבּ אַמאָר וּפּוֹרע אַמאָרע אַט מ'אַטראָו "כּנפּיי"

יום ראשון כ"ט טבת 26/01 בשעה 18:15 מרכז חיבה רח' הרצוג 75 ירושלים

עלות 79 שקל בלבד **בהרשמה מראש - 67 שקל בלבד!!**
הרשמה באתר של נהר דעה או בטלפון 058-7701148 בין 9:00-13:00 (תהלה)

הכנס ביום ראשון זהה מקומות אחרונים באולם - אל תפסו!!!

חברי היקרים בני ובנות הציונות הדתית,

הטילו עלינו ווטו ואחרים בגדו בנו בדקה ה-99, אנחנו נשב בבית ונלקק את הפצעים. אז זהו, שלא. עוצמה יהודית היא מפלגה עם דרך. יש לנו אמירה שאנחנו חייבים להביא לעם ישראל כולו ולכנסת ישראל ולא נתיאש מהדרך.

הבחירות האחרונות הוכיחו שאנחנו מייצגים 84 אלף אנשים, שבמפלגת הציונות הדתית של בנט וסמוטריץ' לא מצאו מקום לשלב את קולם. אל אותם מצביעים מצטרפים בימים האחרונים כל אותם אלה שראו מה קורה ב"ימינה", את ההתנהגות שלהם והערכים המעוותים שלהם, והחליטו לחבור אלינו.

יחד איתם ואתכם אנחנו יוצאים למסע הבחירות הזה מתוך רצון להביא לשינוי בפוליטיקה המגזרית. להביא פוליטיקה חדשה באמת. זה לא יהיה קל ועבודה קשה עוד לפנינו, אך אני בטוח שיחד אתכם אנחנו נצליח.

הצטרפו אלינו וביחד נכניס עוצמה יהודית לכנסת.

באהבת ישראל,
איתמר בן גביר

ביום רביעי שעבר, בשעת לילה מאוחרת לאחר הגשת הרשימות, מצאנו את עצמנו במציאות חדשה. שעות קודם לכן התחוללה אחת הפארסות המבישות בתולדות הפוליטיקה הציונית דתית. הסכם פוליטי חתום הופך כלאחר יד, בשל סירובם של ימינה בראשות בנט וסמוטריץ', לצרף אותנו לאיחוד בימין.

כל אלה שחזרו ודיברו על אחדות וחיבורים, הוכיחו במעשיהם שבסופו של דבר הכל דיבורים, והדבר המשותף היחידי לרשימה זו היה הרצון לדחוק את נציגי עוצמה יהודית החוצה ולנסות לזכות במצביעה. האמת היא שלא גורל הימין מעניין אותם. גם הם מבינים שלצערנו אין כעת 61 אצבעות לשלטון הימין, ודווקא הריצה של עוצמה יהודית יכולה להכריע בעד גוש ימין. אבל הם רק רצו להוריד אותנו מהשיח הציבורי ומהגלגל הפוליטי.

אותם אלה שמגדירים עצמם מנהיגי הציונות הדתית, פסלו אותנו וחשבו שהם "נפטרו" מאתנו. הם חשבו שכעת כשאחדים מהם

נץ

עוצמה יהודית בראשות
איתמר בן גביר

עוצמה יהודית

מילה זו מילה!

www.440.co.il / 072-390-23-23

קבלו פתור:

מזמינים פגישה
עם הבנקאי
מתי שנוח
ובלי תור

זה שירות. זה לאומי

שירות הזמנת פגישה - עוד שירות מתקדם המאפשר לכם לתאם פגישה עם בנקאי בסניף שנוח לכם ללא המתנה בתור.

בטלפון *5522 | באתר | באפליקציה

הרב בן ציון אלגאזי

ראש ישיבת רמת גן

זה זמן שאנו עדים להידרדרות קשה של כל הנוגעים בפוליטיקה. הדבר הגיע לידי כיעור ודחייה של כלל הציבור אשר קצה נפשו בלחם קלוקל. הציבור חפץ לראות בנציגיו איזו מידה של אחדות גם אם זאת לא אחידות, שמתוך כך אם יהיה הדבר כן בראשו אולי יהיה כן גם בשאר העם.

מחלוקת הקיימת על דרך ומהלך, הינה טבעית, שכן זוהי דרכם של הבריות וכשם שפרצופיהם שונים כך דעותיהם, ואדרכה קיומה מחוויר את הדרך ונותן בהירות המחשבה. אך הרב הקשה הוא שלצערנו בכל המחלוקות כמעט ואין קמצוץ של מחלוקת לשם שמים, אלא רק מחלוקת שמטרתה לחלק את החולקים האחד מן השני ולא בירור הדרך.

חז"ל חילקו בין מחלוקת לשם שמים למחלוקת שלא לשם שמים: "כל מחלוקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים, ושאינה לשם שמים אין סופה להתקיים. איזו היא מחלוקת שהיא לשם שמים - זו מחלוקת הלל ושמאי, ושאינה לשם שמים - זו מחלוקת קרח וכל עדתו" (אבות ה).

לכאורה ביאור המשנה הוא על עצם המחלוקת, האם היא תתקיים אם לאו. אבל רבינו יונה בפירושו העמוק על פרקי אבות מבאר שכל כוונת המשנה היא על בעלי המחלוקת עצמם, השאלה היא האם הם עצמם יתקיימו אם לאו. וזה פירושו: "לומר כי מה שאמר כל מחלוקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים הכוונה שלעולם יתקיימו במחלוקת. היום יחלוקו בדבר א', למחר בדבר אחר, למחלוקת יהיה קיים ונמשך ביניהם כל ימי חייהם, ולא עוד אלא שאורך ימים ושנות חיים יוסיפו להם. ושאינה לשם שמים אין סופה להתקיים - רק במחלוקת הראשון יספו יתמו ושם ימותו כמחלוקת של קרח".

ההידרדרות כמעט בכל המפלגות לוויכוחים אישיים, השמצות אישיות ומעשים שלא ייעשו, הביאה אותנו למצב בו אולי בעלי המחלוקת לא יתקיימו, במובן הזה שישנו חשש שעצם ייצוג הדרך שלנו כציבור לא יבוא לידי ביטוי.

לו ישכילו יבניו זאת - להתרומם מעל שיח אישי בכל המחלוקות, בבית ובשדה ובמקומות העבודה. האדם יכול לחלוק וטוב לעשות בירור מעמיק, הגם שזוה בירור הבא תוך כדי מחלוקת, אבל לא להידרדר למעשים הנוגעים לפן האישי ובטח לא להתבטא באופן אישי. לו כל אחד ידע קצת להשיל את האני שלו ובאמת תהיה מגמתו לטובת הכלל, אזי הוא יזכה לברכת רבינו יונה, שלא רק דרכו תצלח אלא אורך ימים ושנות חיים יוסיפו לו.

שאלת השבוע:
איך ניתן לכפר על הכמות המטורפת של לשון הרע ושנאת חינוך ששוטפת אותנו דרך אמצעי התקשורת בשנת הבחירות שלא נגמרת?
להסרה השב: הסר

לחזור לנורמליות יהודית

הרב יהושע מרדכי שמידט

ראש ישיבת נחלת יוסף שבי שומרון ומחבר ספרי שיטת הסימנים על הש"ס

לכאורה הרי יאמר אדם: איני פוליטיקאי ואף לא עיתונאי. מה זה קשור אליי? מה אני צריך לתקן?

הבעל שם טוב אומר (ערכי נחל, פרשת לך) שלצדיק לא יזדמן לראות שום דבר רע, ואם נזדמן לו שראה או שמע רע - ידע בבירור שהקדוש ברוך הוא משקף לו דבר פנימי, והרע שראה אצל חברו קיים גם קצת אצלו ועליו לתקנו. לפי זה כל מה שקורה מסביב בבחירות שייך אף לי, וגם אני מחויב לתקן ולבקש לכך כפרה.

מה לעשות? אומר הבעש"ט "נצור לשונך מרע", כלומר: אל תגנה את הרע שאצל חברך, אלא תקן אותו בתוכך פנימה. "ועשה טוב" - כך תגרום שגם האיש ההוא יעשה טוב וישוב מרעתו.

עלינו לחזור להתנהגות יהודית נורמלית, עם התכונות היהודיות הבסיסיות שלנו כעם של ביישנים, רחמנים וגומלי חסדים. ניצור תנועה שרוצה לעשות טוב: בין אדם לחברו - כמעשי חסד, נתחבר כולנו בלי אינטרסים ובגובה העיניים, כאנשים טובים שרוצים לעשות טוב בלי השתייכות פוליטית. ובין אדם למקום - על ידי ריבוי גדול של לימוד תורה נתקן את פגם הפה, בלי פוליטיקה בבית הכנסת.

וגם דברים פשוטים יותר: נסגור קצת את מכשירי המדיה - שינוחו קצת במשך היום, ובמיוחד במוצ"ש, שהוא זמן קדוש ואפשר להקדישו עוד למשפחה. לא נתרגש מכל אמירה או ספין של פוליטיקאי. כשאנחנו לא נחשיב את הסחורה הזאת והיא לא תהיה שיחת היום שלנו, ייצרו מהסחורה הזאת פחות.

ואין ספק שהקדוש ברוך הוא יראה כמעשינו, "והוא רחום יכפר עוונך", אמן כן יהי רצון.

הם רבים כל כך!

הרב אלי קפלן

ראש מוסדות עמותת בית מורשת, מעלה אדומים

איך מרבים שלום? כאשר מסוגלים לראות את הטוב באותו אדם שחולק עלינו ומתנגד לדעתנו.

דווקא בזמן שהמחלוקת בנושאי דת ומדינה, שלום וביטחון, צדק ומשפט, קשות וחריפות כל כך, אנו עדים לתופעה הפוכה של חיבור למורשת היהודית דרך שירה ומוזיקה, דרך לימוד הדף היומי ומסגרות תורניות נוספות שתופסות תאוצה בכלל המגזרים.

מי שפותח את כלי התקשורת חושב שיש שנאה ומריבה גדולה, אולם מי שמסתובב בתוך עמו ומנסה לקדם דברים טובים שעליהם אין מחלוקת - והם רבים כל כך! - מגלה שיש חיבור ואהבה, ויש מקומות רבים בהם המחיצות יורדות ושיתופי הפעולה בין מגזרים שונים ומגזרים מצליחים מאוד.

ההסתכלות המגזרית והתת מגזרית, מפריעה לנו להוריד את החומות ולהתחבר לאנשים ללא תיוגים וללא שיפוטיות. כשמדברים על הערכים המשותפים לכולנו יוצרים שיתופי פעולה נהדרים, ומקדמים את החברה הישראלית ליותר חסד, יותר עזרה הדדית, יותר חיבור למורשת היהודית ויותר חיבור לעם ישראל ולארץ ישראל.

דווקא כאשר כל מפלגה מנסה לבדל את עצמה מהמפלגה המתחרה, כאשר כלי התקשורת מרבים בהדגשת המפלג והמסכסך, מוטלת עלינו החובה להרבות שלום, אהבה ואחוה בינינו, לקדם את הדברים המשותפים לכולנו, לראות את הטוב שבכל אחד ועל ידי כך לגלות את שמו של הקדוש ברוך הוא, שנקרא שלום, בעולם.

אנו רבים את הבית ומרים על ישראל שלנו מלונדת ומאוחדת להסרה השב: הסר

נצחון לתנועת חזון: ביהמ"ש אסר על עיריית י-ם להסיר שלטי 'אבא ואמא = משפחה' ברחבי העיר

14:09 21/01/20 מרדכי גריינימן

מבצע השלטים הגדול!

תולים שלט במרפסת או תורמים לשלט חוצות

<http://chazon.org.il/shlatim>

bt

pxv

055-2465836

חזון

להתפלל או לחתל?

יעל קבסה | YELKAB@GMAIL.COM

חיבוק

אורה רבקה וינגורט

הוא רץ אלי, מתוק כל כך, עם המעיל החדש המרוכסן עד הצוואר, הישר אל זרועותיי - אמא !! !

הרגע הזה ממוסס אותי כל פעם מחדש. החיבוק החם והאוהב, הרגע המכונן הזה, שבו הוא כולו איתי, ואני לגמרי שלו, רגע המפגש בסוף היום בגן. רגע אחר כך כשהוא הולך על הקיר שלידי הגן, אוזח בידי כדי לא לאבד את שיווי המשקל, אני חושבת מעט ומתפעלת כל כך מהגננות. כמה זמן לוקח להן להכניס את כולם למעילים שלהם? כמה מאמץ וסבלנות צריך כדי לסגור כל כך הרבה רוכסנים, לחבוש כל כך הרבה כובעים וצעפים, כדי להכין את הקטנטנים למפגש עם אמא? ועם כל זאת ברגע המפגש, זה לא משנה כמה שכבות הוא לובש, החיבוק הוא עם החמודי המתוק שלי. וגם מבחינתו. ממש לא משנה לו מה לבשתי היום, ואם שמתי סוודר או מעיל פוך עבה. הוא מזהה בי את האחת והיחידה שלו, את אמא, ומחבק אותי חזק חזק.

בתניא פרק ד', אומר אדמו"ר הזקן כך:

ואף שהתורה נתלשבה בדברים תחתונים גשמיים, הרי זה כמחבק את המלך דרך משל, שאין הפרש במעלת התקרבותו ודביקותו במלך בין מחבקו כשהוא לבוש לבוש אחד, בין שהוא לבוש כמה לבושים מאחר שגוף המלך בתוכם. וכן אם המלך מחבקו בזרועו גם שהיא מלובשת תוך מלבושיו.

הקדוש ברוך הוא מתלבש כביכול בתורה ובמצוותיה. כשלבושי הנפש האלוקית שלנו, המחשבה, הדיבור והמעשה, מתלבשים בלבושיו של הקדוש ברוך הוא - בתורה ובמצוות, יוצא שאנחנו בעצם אחד ממש איתו יתברך. לימוד התורה הוא חיבוק שאנו נותנים לה, כשאנו מכניסים אותו עמוק לתוכנו, וגם הוא מחבק אותנו, בלחישה שהוא לוחש לנו את גילוי רצונו. גם כל המופעים הגשמיים שבהם חכמתו ורצונו מתבטאים, לא יכולים לטשטש את המפגש עם מי ומה שמסתתר מאחוריהם ובתוכם - הוא עצמו יתעלה ויתברך.

יש כאן הבנה מכוננת, שהחיים שלי יכולים להיות רגע רגע, מפגש עוצמתי עם הקדוש ברוך הוא. זה קורה כשאני זוכה ללמוד תורה וגם בחיי היום יום, אם הם נחווים אצלי דרך המצוות שהם מזמינים.

לדוגמה, כל אינטראקציה חברתית היא בעצם קרקע נרחבת למצוות שבין אדם לחברו - במצוות 'עשה' של 'ואהבת לרעך כמוך', ובהימנעות מה'לא תעשה' של שלל איסורים כגון נקימה ונטירה, לשון הרע, רכילות ועוד ועוד.

הדרישות התובעניות של הבית משתדרגות אין סופית כשמוזהים בהן אפשרויות להידמות לו יתברך (מצוות עשה ח' בספר המצוות), בהזדמנויות להיות יותר רחומות, חוננות, מיטיבות וגומלות חסדים. כל קושי ואירוע שלא הולכים כרצוננו, הם בעצם פלטפורמות לחיזוק באמונה, ייחוד ה' ועבודה שבלב היא תפילה. שלא לדבר על המצוות שנעשות תדיר כחלק מהחיים הגשמיים כגון שמירה על כשרות וברכות באכילה, הצנעת לכת בכחירת הבגדים, ופיתוח רגשי בהגדלת אהבת ה' ויראתו תדיר.

כשאנו חיות כך את החיים, אנו יכולות לחוות אותם כחיבוק מתמשך ודבקות מוחלטת בה' יתברך. אנו נעות לקראתו, ומזהות שלל הזדמנויות בהן הקדוש ברוך הוא מושיט לנו את יד ימינו, לחבקנו ולקרבו אלינו.

חברה טובה שעוד לא זכתה להקים משפחה אמרה לי פעם: החלטתי שלא אחכה לבן זוג כדי להיות אחראית על העולם הרוחני שלי. אני מקפידה ללכת בשבת לבית הכנסת, עושה קידוש, מכינה דברי תורה לשבת. עושה את כל התפקידים המסורתיים של הגבר בבית, במקום להישאר בהמתנה ולהפסיד הכל.

הערכתי אותה מאוד על כך שאינה שוקעת בעצבות ובחזרת להוביל ולהנהיג את אורח חייה בלי להתמרמר ולרטון על תקופת הרווקות המאתגרת. ובכל זאת מצאתי את עצמי מתכווצת בתוכי מולה. היא באמת מטפחת את העולם הרוחני שלה! יש לה פנאי להתפלל, לנסוע לקברי צדיקים, להכין דברי תורה לסעודה.

כשהיא מקדשת לעצמה בדבקות כל ליל שבת אני מנסה לעמוד יציבה על הרגליים אחרי יום שישי עמוס לעייפה בהכנות והתרוצצויות, מנסה להצליח להקשיב למילים ולהתכוון, בין קינוח נזלת לילד שמטפס עליי לבין מבט מוכיח לשתיים האחרות שבדיוק באמצע מריבה.

את בית הכנסת לא פקדתי תקופה ארוכה, למעט הבלחות קצרות בזמנים מיוחדים במעגל השנה וגם זה קרה לאחר הפקה מתוכננת של היציאה - טיטולים, מוצצים, מגבונים, ביסקוויט לילד וכל הציוד ההיקפי. איפה אני ואיפה ההתעלות הרוחנית?

רוב הזמן אני נקרעת בין הרצון להתפלל, להתבודד, להעמיק בתורה ובלמידה לבין המחויבות הפשוטה שנולדה יחד עם הבית ועלתה מדרגה עם בוא הילד הראשון: להיות אמא, להיות עקרת-הבית.

פעמים רבות תהיתי על מידת שייכותי לצד הקדושה. ניסיתי לנחש כיצד מדרגים אותי בסולמות הרוחניות אחרי שכל כך הרבה שבתות וחגים אני מבלה בהחלפת טיטולים, קשקוש בסירים ובסלטים, סדר במטבח, הרכבת פאזלים ופטפוטים עם הילדים במקום לשבת עם סידור בבית הכנסת ולהמריא לעולמות עליונים.

אך עם השנים אני מגלה שכל חיי ומעשיי בתור אישה ואם מעוגנים על ציר הדיבור עם האלוקי: הכמיהה, התקווה, האמונה, הבקשה והתחנונים מול הבורא הם לחם חוקי דבר יום ביומו. הם הדיבור הפנימי המתמיד. התפילות רוחשות סביבי כל העת - בתוך הסירים והתבשילים, הומות בין קירות הבית לאחר שהילדים יצאו לדרכם בבוקר. עתודות של חסד ואהבה בלי תנאי שעוברות עם מסלולי הריח של בית נקי, כביסה מקופלת, כריך עטוף שמחכה בתיק.

טיפות של אמונה ואחדות מוזרקות ישר לוורידים דרך מילותינו עם הילדים, בשיח בינינו ההורים, מרחפות סביבם באוויר ונספגות להם עמוק בנפש.

התנועה הרוחנית שלנו, הנשים והאימהות, נובעת מלמטה - מתוך עולם המעשה. כמו פינו ובגופנו אנו שותפות בניין הקומה הרוחנית שלנו, של יצורי האנוש שאנו מגדלות. אישה שנוכחת ופועלת בביתה מתוך ידיעת ה', מתוך אהבה ושמחה, היא העוגן שמחבר עולמות אינסוף לרובד הארצי, לא פחות מציבור שלם שעומד ומתפלל בבית הכנסת.

ההנחה שבשביל להיות קדוש ורוחני צריך רק להתנתק ולהתרחק מעולם העשייה מפספסת אבן-יסוד ביהדות: הקודש נמצא בתוך החול. ודווקא האישה בכישרונה המיוחד מסוגלת להוריד ולהחיל את עולם הרוח עד למדרגות הכי ארציות ומפורטות שיכולות להיות, מחוט ועד שרוך-נעל.

מוגש על ידי תכנית הלימוד "לב לדעת" לימוד תניא לנשים ובנות.

ניתן עדיין להצטרף לשנת הלימוד תש"פ בלב לדעת! ההרשמה עומדת להסתיים ואת מוזמנת לנצל את ההזדמנות ולהעניק לעצמך מתנה.. לימוד מחיה ומשמח שייתן טעם וערך מוסף! ההצטרפות באתר מעיינורתך www.maynotaich.org.il

מי שטוב לו ושמח ליהנות

כל המרחבים
שילדים צריכים כדי לגדול

3 נותרו
בתים
אחרונים

מדד 10/19

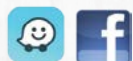
מעלה חבר
רק **891,000** ₪

צמוד קרקע עם גינה

< 8 דק' מקרית ארבע >

מעלה חבר
ישוב קהילתי דתי

לפרטים והרשמה:
נתנאל > 072-3926090

מרכז מידע אמנה | 1-800-260-240
www.amana.co.il

פרסומי ישראל

*ההדמיה להמחשה בלבד

פרשת וארא | הכבודת הלב

לב פרעה באור חדש. על פי המיתוס המצרי, כל אדם מועמד לאחר מותו למבחן הבודק אם הוא ראוי ליהנות מן החיים שלאחר המוות ב"שדה הקנים", אָאָרוּ, מעין גן-עדן נצחי של עונג לנשמות. הנשמה, כך האמינו, נמצאת בלב, ועל כן האלים שוקלים את הלב. זהו האיבר היחיד שהם שומרים למבחן.

על כף המאזניים האחת מוטלת נוצה. על השנייה – הלב. אם הלב קל כנוצה, המת ממשיך אל אָאָרוּ; אך אם הוא כבד ממנה, טורפת אותו האלה אָמית (שילוב של אריה, סוס-אור ותנין), ובעליו נשלח לחיות בשאול – דועת. בפפירוס של ספר המתים מופיע איור של טקס שקילת הלב. הוא מתרחש בהיכל שתי האמיתות, ומפקח עליו אנוביס, אל המתים.

לפועל "להכביד" הייתה אם כן בתרבות המצרית משמעות נוגעת ללב, באופן מילולי. אם ה' הכביד את לב פרעה, משמע שהלב שקל יותר מנוצה. פרעה היה נכשל כך במבחן השקילה, והגמול העילאי, חיי הנצח בשדה הקנים, היה נשלל ממנו. אם כך היה קורה, לכול היה ברור מדוע. שכן הנוצה ייצגה את מאעת, התגלמות הערכים העליונים במצרים. מאעת היא האמת, האיזון, הסדר, ההרמוניה, הצדק, המוסר והמשפט. מתפקידו של פרעה היה להבטיח את שלומה של מאעת. בפירמידות נמצאו כתבים המעידים על כך עוד מן האלף השלישי לפני הספירה, אלף שנה לפני ימי יציאת מצרים. מאעת היא הסדר הקוסמי. בהיעדרה שורר תהום. פרעה שליבו נעשה כבד מנוצת מאעת סיכן אפוא לא רק את חיי הנצח של נשמתו, אלא גם את שלום הממלכה והעם.

מה מלמדנו הדבר על סיפור יציאת מצרים? ראשית, שהסיפור מכוון לא רק לבני ישראל אלא גם למצרים, ושמה לאנושות כולה. התורה מציגה שלוש פעמים את תכלית האותות והמופתים במילים "וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי אֱנִי ה' (שמות ז, ה; יד, ד; יד, ח). זהו גלעין אמונת הייחוד, המונותאיזם: שאין אל שונה לכל עם, אלא ריבון אחד על העולם כולו.

דת ישראל לא נועדה להיות דת האנושות כולה. בשום מקום בתורה לא משתמע שה' רוצה שהמצרים יאמצו את חוקי הדת של בני ישראל. העניין פה אחר. הדת היא פרטיקולרית, אך המוסר אוניברסלי. אם סיפור "הכבודת" לב פרעה אכן רומז לספר המתים המצרי, כי אז סיפור יציאת מצרים כולו איננו רק סיפור פנים-ישראלי מנקודת מבט עברית. הוא משמיע לכל בני האדם כי ישנם מעשים שהם פסולים, יהיו אשר יהיו העושה ומי שהמעשה מכוון נגדו. הם פסולים גם על פי אמות מידה מצריות. כזו היא החלטת פרעה להרוג את כל הבן היילוד לבני ישראל. זהו חטא בלתי נסלח נגד מאעת.

הצדק אוניברסלי. התורה מבהירה זאת בשלושה סיפורים מחיי משה הצעיר. הוא רואה איש מצרי מכה איש עברי ומתערב. הוא רואה שני עברים מכים זה את זה ומתערב. הוא רואה רועים מדיינים מתעמרים בבנות יתרו ומתערב. במקרה הראשון פעל לא-עברי נגד עברי; בשני עברי נגד עברי; בשלישי לא-עברי נגד לא-עברי. זוהי דרך פשוטה מאין כמוה להראותנו כי חוש הצדק של משה אוניברסלי ואין בו משוא פנים.

אני מאמין שהצדק הוא אוניברסלי. סיפור יציאת מצרים, על כניסתו של הכוח העליון לקלחת ההיסטוריה כדי לשחרר את מי שנמצא בדיכוי התחתונה של מדרג הכוח, איננו רק סיפור ליהודים. זהו סיפור-העל של התקווה, והוא מסופר לאנושות כולה.

עוד לפני שניגפה מצרים במכה הראשונה אמר ה' למשה: "וְאֲנִי אֶקְשֶׁה אֶת לֵב פְּרַעֲהוּ וְהִרְבִּיתִי אֶת אֲתֵתִי וְאֶת מוֹפְתֵי פְּאָרְץ מִצְרַיִם" (שמות ז, ג). הקשיית לב פרעה נזכרת לאורך סיפור יציאת מצרים לא פחות מעשרים פעם. בחלק מהמקרים פרעה מצוין כמי שהקשה את ליבו בעצמו. במקרים אחרים, ה' מתואר כמי שמקשה את לב פרעה. התורה מגוונת בין המקרים גם בפעלים המציינים את הקשיית הלב: לחזק, להקשות ולהכביד.

כידוע, המפרשים לאורך הדורות תהו איך אפשר להאשים את פרעה על כי לא שילח את בני ישראל, אם ה' הקשה את ליבו; לכאורה, לא הייתה לפרעה ברירה. ה' גרם לסרבנותו, לא הוא. המחשבה כי פרעה ועמו צריכים להיענש נראית כהפרת עיקרון יסודי של צדק: העיקרון שלפיו אדם אשם במעשה רע רק אם עשה אותו מתוך חופש בחירה.

פתח תשובה נתנה לתוהים העובדה שבחמש המכות הראשונות פרעה הוא שהקשה את ליבו, ורק מן המכה השישית ואילך מצוין ה' כמי שהקשה את לב פרעה. על יסוד תפנית זו הציגו המפרשים כמה הסברים להקשיית הלב בידי ה'. לדעת רש"י, הקשיית לב פרעה בחמש המכות האחרונות הייתה עונש על החמש הראשונות, שבהן שרירות ליבו של פרעה עצמו גרמה לו למאן לשלח את העם. הרמב"ם הסביר כי הכבודת לב פרעה בידי ה' עניינה מניעת האפשרות לעשות תשובה "לפי שחטא מעצמו תחילה והרע לישראל הגרים בארצו". ואילו ר' יוסף אלבו ור' עובדיה ספורנו מציעים הסבר הפוך. ה' הקשה את לב פרעה כדי להשיב לו את הרצון החופשי. בהשפעת ההלם של חמש המכות הראשונות עמד פרעה לאפשר לבני ישראל לצאת אבל לו היה עושה כן, לא היה עושה זאת מרצונו החופשי אלא בלחצו של "כוח עליון". על כן חיזק ה' את לב פרעה: עזר לו להתגבר על ההלם, כך שיחליט אם לשחרר את בני ישראל או לא מתוך שיקול דעת חופשי.

ייתכן כי שלושת הפירושים נכונים גם יחד, ולכל אחד מהם מתאים פועל אחר מן השלושה. הפועל 'להקשות' הולם את קריאתו של רש"י. פרעה היה קשה כלפי בני ישראל, ועל כן ה' היה קשה כלפיו והענישו בהקשיית ליבו. הפועל 'להכביד' מציע תימוכין לדעת הרמב"ם: לב פרעה היה כבד וחסר בו המרץ לעשות תשובה. ואילו הפועל 'לחזק' מתאים לדעתם של רבי יוסף אלבו ושל ספורנו, כי חיזוק הלב אפשר לפרעה לגבור על ההלם והלחץ, ועזר לו להחליט באופן חופשי.

ועם זאת, נראה כי חלק מן התשובה טמון בכיוון מחשבה אחר (ואני מודה לרב ד"ר רפי צארום שהפנה אותי אליו). המצרים הקדמונים, והפרעונים בפרט, היו טרודים במחשבות על המוות. מנהגי הקבורה שלהם היו משוכללים להדהים, ונועדו להכין את הנפטר לחיים שלאחר המוות. קברות הפרעונים היו יצירות פאר. קבר תות-ענח-אמן, שנתגלה בשנת 1922, הוא דוגמה מסחררת לכך. אחת היצירות הספרותיות הגדולות ביותר במצרים העתיקה היא 'ספר המתים', שתיאר את האמונות והפולחנים המצריים סביב המוות.

פולחן המוות המצרי היה מוכר היטב לתורה. רק שני אישים עבריים נזכרים בתורה כמי שנחנטו: יוסף, המשנה למלך מצרים – ויעקב שנחנט על פי הוראתו של יוסף. התורה מאותתת לנו אפוא, פרקים ספורים לפני סיפור יציאת מצרים, על מרכזיותו של המוות בתודעה המצרית.

היבט מסוים בתרבות המוות המצרית יאיר את עניין הקשיית

כנס המנהלים 9 יוצאים מאזור הנוחות

2020

// מגלים עולם חדש

חדרים אחרונים

כ"א-כ"ג בשבת תש"פ 2020 אילת
 16-18 בפברואר מלון מג'יק פאלאס

מי יהיה שם? השר זאב אלקין | השר בצלאל סמוטריץ' | השר הרב רפי פרץ | עמית סגל | מרדכי בניטה | ד"ר יואב הלר
 אלון דויד | הרב ישעיהו הבר | ליטל וקסלר | יואל חשין | שי רינסקי
 מופעי ערב: רמי קלינשטיין | אביהו מדינה | נאור כרמי | מני הולנדר | תזמורת חיבה | יאיר הררי
 סדנאות מקצועיות: אבירם פידל, מקסום תוצאות בדיגיטל | נגה ארליכמן-גן צבי, שיווק באינסטגרם בעולם החדש
 שירה אליצור, יצירתיות | ליאור שטול, טיפים לתחזוקת מבנים | דביר דמרי, השקעות חכמות | הדסה אדלר, בריאות
 טבעית ועוד...

אטרקציות: טיול לפטרה // סיור עששיות בפארק תמנע // טיול זריחה בהר צפחות // שייט מודרך במפרץ אילת

המלון עומד לרשות באי הכנס בלבד!
 אירוח בכשרות מהודרת: בשר מחפוד ועטרה וירק של גוש קטיף

ייזום והפקה:
אשחר & more
גרופ
 ייעוץ אסטרטגיה ותוכן עמיתי סיבוני

ללו"ז המלא ולהרשמה חפשו בגוגל כנס המנהלים 9 - אילת! טלפון: 02-6511122 | מייל: office@evp.co.il

תורה חדשה

הכמיהה לבית

"יפה, כל הכבוד שאת לוקחת את הייסורים האלה להתבוננות ולצמיחה". "הלוואי..." אמרה ונאנחה. "זה ממש כך", השבתי. "בשבילך נברא העולם: המציאות מאפשרת לך כרגע לפגוש נקודה פנימית שמחכה לרפואה".

"ואולי כך אמצא את השביל בדרך הביתה?" שאלה-אישרה בתקווה. שתקנו לרגע, ולקחנו נשימה עמוקה. "בואי נתחיל להתבונן בכל הרגשות שעולים לך נוכח המצב", אמרתי לה. היא התחילה למנות אותם, והרשימה הלכה והתארכה. רגשות בדידות, מצוקה, חידלון וכישלון צפו ועלו להם מתהום ליבה.

"את יודעת מה יקרה אם תגיעי הביתה?" שאלתי אותה. "את תפגשי את כל הרגשות האלה שצפים ועולים לך מתחת לבלטות! הרגשות האלה קיימים בתוכך ומפעפעים כבר שנים, ועכשיו כשאת בדרך הביתה הם מתפרצים ומבקשים רפואה".

"הדבר שאני הכי שונאת זה להיות בבית!" פרצו ממנה לפתע המילים. הקשבתי לה, לא לגמרי מופתעת.

"מה זה בית עבורך?"

"בית זה שעמום, זה בזבוז זמן, זה מקום שאני לא מצליחה לנשום בו".

"איפה את כן נושמת?"

"רק כשאני בחוץ, בעבודה. בכל בוקר אני נועלת את נעלי העקב שלי, מתלבשת יפה ויוצאת לנהל את העולם. שם אני מלאה באנרגיות ולרגע איני חשה שעמום או עצב. אני לא יודעת להיות בבית".

"נכון", הנהנתי. "ולכן את גם לא מגיעה הביתה, כמו שאת כל כך מייחלת". עיניה התמלאו בדמעות.

"הבשורה המשמחת היא, שמהשמים לא מוותרים לך ורוצים לתת לך בית במובן הכי פנימי של המילה. שיהיה לך בית לנפשך, מקום מוגן ואוהב לרגשותייך. את הרי לא היית מתעוררת להכרה הזו אלמלא כל הייסורים שאת עוברת בדרך הזו. הנפש שלך לא מוכנה להמשיך לחיות בנתק הזה, וזו סיבה למסיבה".

היא חייכה מופתעת, ושקעה במחשבות.

"אתן לך דוגמה לחוויה כואבת" אמרה, ושורה של שיעולים בקעו מגרונה. "בכל פעם שאני ניגשת למכונת הכביסה, אני מתמלאת באומללות וזעם".

"ומה את מרגישה אז?"

"שוב, אני לא נושמת. אני עומדת שם מוצפת במחשבות קודרות ואין לי אוויר לנשימה".

הקשבתי לה בלב הומה. "יש בתוכך מישהי שזועקת לעזרתך. היא נמצאת שם בתוך תוכך ומציעה לרגעים בזמנים שאת בבית. חשוב לי שתביני, איני מן הנשים שחושבות שמקומה של האישה ליד מכונת הכביסה. אני רק רוצה שתוכלי לנשום בקלות ובנינוחות גם בבית וגם בחוץ. אם תהיי מחוברת לעצמך, תהיה לך בחירה חופשית, ותוכלי להיות גם בפנים כשתרצי".

"אז מה העבודה? מה עלי לעשות? לפי מצב הנשימה שלי יש הרבה חלודה בצנרת..."

חייכתי לעברה. "העבודה היא להתיידד עם הנפש הסובלת, לכבד אותה ולבקש עליה רחמים. ממש לעטוף את ליבך ברחמי ה'. כך תחזרי הביתה במלוא מובן המילה".

"למה זה קורה רק לי? למה שום דבר אצלי לא נורמלי, ורק לי הדברים לא זורמים בקלות?!" כך נכנסה אלי ביום שמש סתווי, ובעיניה דמעות. "במה דברים אמורים?" שאלתי. "את תצחקי", היא אמרה. "את הולכת למות מצחוק". "מה העניין?" נדרכתי בסקרנות.

"קנינו בית לפני שנתיים, לאחר מחשבות מרובות ושיקולים שונים. ומאז - אנחנו בגלות. הקבלן על סף פשיטת רגל, הבנייה מתארכת באופן לא צפוי, ואנו כבר הספקנו לעבור שלוש דירות מאז! בכל פעם נראה לנו שעוד רגע זה נגמר והנה אנו מגיעים אל המנוחה והנחלה, ואז קורה עוד שיבוש ואנו מוצאים עצמנו נודדים. כמוכן שגם בהיבט הכלכלי נגרם לנו נזק גדול, והמשימה הפשוטה של להגיע הביתה נראית כמו משימה בלתי אפשרית".

"מה הביא אותך אלי?" שאלתי. "אני יודעת שהמציאות משקפת לי משהו פנימי", כך היא בהחלטיות, "ואני רוצה לעבוד על זה, יש משהו בתוכי שמעכב אותי מלהגיע הביתה".

בעזרת ה' יתברך!

חידון המקדש לבנים

התש"פ

חידון המקדש הרביעי של נוער המקדש בנושא 'המקדש ביום-יום ובמועדים' יוצא לדרך!

מסכת יומא, הלכות עבודת יו"כ, פסוקי עבודת יו"כ, פסוקי התמידין, הלכות תמידין ומוספין א-ו	כח בשבט התש"פ	בגרעני הלימוד בשבת
שלב ראשון	בנוסף - מסכת תמיד, פסוקי המוספין והלכות תמידין ומוספין ז-י	יום חירות ירושלים כז אייר התש"פ
שלב שני	יפורסם בהמשך...	

פרטים והרשמה אצל הנציגים בישיבות או בפלאפון החדש של נוער המקדש 0586107260

חזירה 0523211960

אני צריך לחבוש כתר משוכך ביהלומים, ולצפות שילדי ואשתי ישתחוו לי?...".
 "חס וחלילה!", נבהלתי מעט ואמרתי:
 "אנחנו צריכים להיות בבית כמו שה' מתנהג בעולמו. מצד אחד יודעים על קיומו, אבל הוא יותר נסתר מאשר גלוי, פועל מאחורי הקלעים, משגיח על הכל, וגם סובל הכל, סובל כל עלמין... היום הקב"ה פועל בפרופיל נמוך... והכי חשוב - הוא לא כופה דבר. ה' אומר את דעתו, מדריך מה לעשות, אבל לא כופה אותה. בקיצור, עדיף להיכנס לבית בקול דממה דקה...".
 "חזק וברוך", אמר ברוך, "ומה כדאי שאומר כעת לאשתי?".

כאשר נזכרתי שעברתי כבר את גיל חמישים, ואני מוכשר לפי חז"ל לתת עצות, אזרתי אומץ ואמרתי:
 "תאמר לה את האמת, שאתה מעדיף לנסוע איתה לחתונה במקום להשתתף בסיום המסכת, ואם היא תתנגד בתוקף, תקבל זאת בשמחה...".

מפנקסו של חוזר בתשובה

עודד מזרחי | ORCHOZER@GMAIL.COM

קודשא בריך הוא ושכינתיה

הזמנתי לחתונה בעמק האיילים, מקום צדדי קסום בגוש עציון שלא קל להגיע אליו בתחבורה ציבורית. חברי יואל, אבי החתן, הציע לי להתקשר לחברו ברוך שרוצה להגיע. ביום החתונה אכן התקשרתי לברוך והוא אמר:

"אני בהתלבטות קשה. מצד אחד אני רוצה לשמח את יואל, אבל יש לי סיוע מסכת בשיעור היומי באותה שעה, ואני ממש לא יודע מה לעשות".

"אתה מוכרח להשתתף?!", שאלתי.
 "לא", השיב, "אבל אשתי אומרת שכן".

מי אני ומה חיי שאתערב בחיי אדם שאיני מכיר, ובפרט כזוה נוגע לשלום ביתו.

"טוב", אמרתי, "אנסה להסדר אחרת. ואם תחליט בסופו לנסוע לחתונה - תודיע".

"ממש לא נעים לי", אמר, "אבל אני לא רוצה ללכת נגד אשתי".

"ברור, זה העיקר", אמרתי כבעל ניסיון של שנות דור בנישואין.

"האישה היא השכינה!", קרא, ומרוב להט דבריו חשתי שהנייד שלי מתחמם.

"כן, בהחלט", הסכמתי, וחייכתי לעצמי.

"אני לא יכול לעבור על דברי השכינה!", קרא.

אמנם אני נוגע בדבר, אבל לא יכולתי להחריש.

"אם האישה היא השכינה, אז מה האיש?!"

"לא יודע", אמר, "האיש צריך להקשיב לדברי השכינה. כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה".

"מה צריך לומר לפני כל מצווה?", פתחתי בחידון טלפוני.

"לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו...".

אמר.

"יפה. עם מי מתייחדת השכינה?!"

"עם הקדוש ברוך הוא".

"אם כן, אז מה האיש?!"

"עזוב אותך, אחי, אתה רוצה לומר לי ש...".

"כן, האיש הוא משל לקדוש ברוך הוא!..."

ברוך פרץ בצחוק: "השתגעת אחי?! אתה קורא לבריחה כמוני הקדוש ברוך הוא?!".

"כולנו בדיחות מגוחכות, ומאיך אנחנו גם חידות נפלאות", אמרתי, "אמנם האישה נמשלה בפשטות לשכינה, אבל התורה והחיים יותר מורכבים. חז"ל אומרים שצריך לשמוע לאישה במילי דארעא, אבל לא במילי דשמייא, ומכאן משמע שאתה הוא שצריך לקבוע אם לסיים מסכת או לשמח חתן וכלה...".

אבל האמת לאמיתה היא, שגם זה לא מספיק כדי להכריע.

כי באמת העיקר הוא שיהיה שלום בית. הקדוש ברוך הוא התיר למחוק את שמו, והיו גדולי ישראל שהסכימו שישברו אבטיחים על ראשם ובלבד שלא יישבר בית בישראל...".

אחרי שתיקה קלה, אמר לי:

"תכלס, מה זה אומר שהבעל הוא הקדוש ברוך הוא. האם

- מגוון תוכניות לימוד שונות
- הסעות לקמפוס בכל רחבי הארץ
- מעונות לרווקות ולנשואות
- תואר שפותח כך דלתות

יום פתוח

ז' בשבט 2.2

בשעה 8:30

אורות ישראל. מחנכים ליותר

קמפוס אלקנה
 חפשו ב Google
 "תואר ראשון באורות"
 1800-500-210

קור ישיר

מאמריקה לישראל,
מבית המדרש אל
היער, מהמוכשט
לוויזואלי < יהושע
ויסמן ממשיך
לצעוד בשבילי
החיפוש ומבטא
את חיי האמונה
דרך המכחול. וכן,
גם מוסלמים קונים
את ציוריו

ישראל שוחט

הבריחה מארץ החלומות

יהושע ויסמן גדל במשפחה אמריקאית ליברלית, משפחה שהכירה ביהדותה וכיבדה אותה אך לא מעבר לכך. כילד, לא היו ליהושע ידיעות רבות על יהדות. כמו כל נער אמריקאי ממוצע, מסלול החיים של יהושע היה אמור לעבור באוניברסיטה נחשבת בדרך לעבודה נוצצת. אבל יהושע טיפח סלידה עמוקה מהריקנות האמריקאית שלדבריו היתה טיפשית ומשעממת. בלב השאון של ארץ החלומות הוא הרגיש חסר תועלת. היה נראה לו מוזר למצות את משמעות חייו בכמה ספרות שיופיעו בעו"ש.

כשהיה בן חמש-עשרה, נסעה משפחתו לטיול בארץ מטעם הסוכנות היהודית. הביקור בארץ קסם לו, עד היום הוא זוכר את ההתרגשות שאחזה בו, כשהבין שהוא רואה בעיניו עם שאחרי אלפיים שנה התקבץ מכל העולם וחיפש כמעט מאפס את חיי ארצו. הטיול הזה הותיר בו רושם רב וכבר בשעת הביקור יהושע החליט שיום יבוא והוא יצטרף לחיים בארץ.

החיבה לארץ עשתה את שלה, ואחרי שנה של לימוד באוניברסיטה, יהושע הגיע לארץ לשנת התנדבות בקיבוצים, במושבות ובעיירות הפיתוח. ההתנדבות היתה מטעם פרויקט שנקרא בשעתו 'עוצמה' אותו הפעילה הסוכנות. במסגרת הפרויקט הם התנסו בעבודה חקלאית ובעזרה לבני נוער.

הצמא בער בו והוא לא הסתפק ב'עוצמה'. יהושע טייל בארץ לאורכה ולרוחבה ופגש אנשים מכל סוגי האוכלוסייה ודיבר ושוחח עם כולם. לטענתו, כבר אז הוא ראה איך הציונות החילונית פושטת רגל. בזמן שהוא התנדב בקיבוץ, הנערים במקום שאלו אותו למה הוא בא מאמריקה לכאן בשעה שהם חולמים כל הזמן לטוס אל ארץ החלומות ולנסות בה את מזלם. הוא, שהכיר את הריקנות האמריקאית על בוריה, פגש מולו נערים מבולבלים שחולמים על ג'וב אמריקאי, הנערים היו נראים בעיניו כמו "שליח ששכח שליחותו".

במשך השיטוט בארץ הוא ביקר אצל כמה משפחות דתיות ששבו את ליבו. הוא הכיר והתקרב מאוד אל הרב צפניה דרורי, רבה של קריית שמונה, והתחיל ללמוד בחברותא עם בנו את ספר הכוזרי, כך

שביקשנו לראיין את יהושע ויסמן, הקו היה מקוטע. התברר שתפסנו אותו בלב חורשה, לא רחוק מים המלח, אליה הוא יוצא אחת לתקופה על מנת לצייר בנחת ובאורך רוח. חמוש במכחול ובקנבס, מגיע יהושע אל הטבע במטרה לבצע רעיונות שעלו לו במשך התקופה. כאן הוא מרוכז כולו במכחול שבידו, עומד מול הקנבס ומצייר ציור אחר ציור. בימים כאלה ביער הוא מספיק לצייר חלק קטן משאיפותיו.

"לרוב אני מגיע לכאן אחרי שמצטברים אצלי כמה רעיונות" אומר יהושע, "הרעיונות מתגבשים אצלי במשך זמן ונשמרים בפנקס שבכיס או בפנקס שבמזו. כשאני מגיע לכאן אני נאלץ לעשות סדר במחשבה ולבחור איזה ציורים להתחיל לצייר. לפעמים יש לי כאן השראה יתרה ואז באופן לא מתוכנן צץ משום מקום רעיון חדש, אז אני זורם איתו. היער כאן הוא מעין תרפיה לנפש, ותהליך היצירה הוא סוג של התבודדות. המקום כאן שקט ומרחיב לב, שומר על השלווה והשמחה הפנימית. כשאני בגלריה שלי, עם כל ההמולה מסביבי, אני לא מצליח ליצור בצורה אמיתית ולצייר ציור כמו שאמנות צריכה להיות.

"באמנות הדברים באים מתוך הלב, צייר צריך להביא את הלב שלו אל היצירה ולא לזייף וליצור רק בגלל הרצון למכור ולהרוויח. היער כאן עוזר לי לשמור על האמינות של הציורים שלי, כאן אני מצליח להתרכז ולדייק את עצמי".

איך מצליחים לשמור על אמנות טהורה ללא מסחריות?

"תראה, בסוף צריך להביא פרנסה הביתה ואי אפשר להתחמק מהפן המסחרי, אבל צריך להקפיד על גבולות מסוימים, שישמרו על הממד האמנותי. בעיקר אני משתדל שהאמנות שלי תאמר משהו לבנאדם שעומד מולה ומסתכל, שהיא תוסיף לו איזשהו ערך ומשמעות. שזה לא יהיה סתם עוד חתיכת בד יפה שנוצרה בגלל שסוג הציור הזה הוא הטרנד הכי חם היום בשוק. אני משתדל שהאמנות תהיה לשם שמיים. לא אצייר, למשל, כנסיות וכמרים, ולא משנה מה יהיה הסכום".

הקשר שלו אל היהדות הלך והעמיק. לקראת סוף השנה הוא למד תקופה מסוימת ב'מכון מאיר' בירושלים ואחר כך חזר לאמריקה.

אך התשוקה לארץ ישראל היתה חזקה ממנו וגרמה לו לחזור. בהתחלה הוא קבע את מושבו באוניברסיטת בר אילן, אך לאחר שראה שאינו מצליח ללמוד תורה בצורה רצינית, הוא חיפש ישיבה בה יוכל לשקוע בעולמה של תורה. הציעו לו להצטרף לישיבה של הרב רפפורט באפרת ויהושע הצטרף אליה. חוסר ההיכרות עם השפה העברית לא הרתיע אותו, בדיוק להפך - הוא שאף להתחכך עם הישראליות בשביל להיטמע בארץ. לאחר הלימוד בישיבה הוא שירת בצה"ל בשריון ואחר כך שב ללמוד תורה במרכז הרב, עם הזמן הוא נישא אישה ישראלית ויחד הם הקימו משפחה לתפארת.

מתחביב למקצוע

המכחול ויהושע לא תמיד הלכו ביחד. בניגוד לאמנים אחרים שכבר מגיל צעיר התחילו את דרכם האמנותית, יהושע התחיל לצייר בגיל מבוגר יחסית. אמנם במשך כל השנים הוא משך בעט בשעות הפנאי, אבל אף פעם זה לא היה בצורה רצינית וממוסדת.

למה התמהמהת כל כך הרבה שנים?

"כמי שלא גדל בבית שומר תורה ומצוות, העדפתי להשקיע את כל כולי בלימוד תורה, על מנת להשלים פערים. הייתי מצייר להנאתי מזמן לזמן, בעיקר בשעות הפנאי, אבל חשתי שאולי אין בהתעסקות עם הציור משמעות אמיתית מעבר לתחביב וכיף אישי ושזה בעצם סוג של ביטול תורה.

"שאלתי רבנים האם להתעסק עם זה אבל אף אחד לא אמר לי דבר ברור ומוחלט. בתור אחד שהלך כל הזמן אחרי האמת הפנימית וחיפוש משמעות, כל עוד לא שמעתי דבר ברור, לא יכולתי להרשות לעצמי להתמסר לציור ולהשקיע בתחום כמות נכבדה משעות היום. עד שמצאתי רב, שלאחר מכן גם

"האדם עץ השדה". על ידי התפילות והמצוות מניב האדם פירות ופרחים ומגיע למימוש.

תמונה לרגל ט"ו בשבט 'עץ של גאולה'

עם מגזין
אותיות וילדים
את יכולה
להיות רגועה

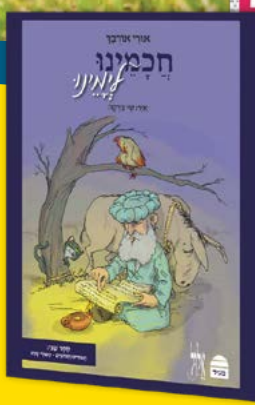
צילום: טגיל קרמולובסקי

למנויים
רק **44** ₪
במקום 72-₪
למנויי פנימה
רק **26** ₪
2 גליונות בחודש

ספרם של אורי אורבך
ושי צ'רקה - חכמינו לימינו
במתנה!

**הרפיקה
הקריאה**
אותיות וילדים
יש"פ

בין הכותבים: שי צ'רקה עם קומיקס "בבא" | ג'קי ירחי | מושיק גולסט עם קומיקס "פלאגי" | נתגאל ובת-אל אפשטיין | גלילה רון פדר | חיים ולדר | אורי לרמן | טוביה רוזנפלד | אבישי שטרית | יהונתן רוזנהק | דרון שפר | נדב נוה | תמר נזרי | מדורים: יצירה | אומנות | לימוד אנגלית | ציור | אפיה ובישול | טבע והיסטוריה | תרבות ומדע | איסון אישי וייעוץ | ועוד

מבית
פנימה
מגזין לנשים

אותיות וילדים | הצטרפו עכשיו! **8980***
מגזין לאורבים

כמו חידוש תורה

יהושע רואה באמנות הציור סוג של עבודת ה', והמנעד הרחב של היצירות שלו מספר סיפור אחד ארוך על חיי האדם המאמין. בכל יצירה מהיצירות שלו, ניתן ביטוי לרעיון רוחני או לחילופין לתפילה ובקשה על ההווה ועל הגאולה העתידה.

למה אתה מתכוון כשאתה אומר שהציור הוא חלק אינטגרלי מעבודת ה' שלך?

"מעבר לתאווה ולתשוקה העצמית להוציא לאור את תעלומות הלב, וכשאתה מסיים לצייר ציור זה בהחלט מרחיב את הלב, בציורים אני מנסה להביע פרשנות לדברים אותם אני לומד ושבהם אני חי במהלך היום. לדוגמה היה לי בתקופה האחרונה רעיון לציור לקראת ט"ו בשבט, וחשבתי לצייר את ירושלים כפי שהיא גדלה על עץ. ככה אני מביע את תקוות הגאולה והופעתה.

"בעבודה שלי אני גם מגדיל ומאדיר את התורה. ישנו עיקר התורה שניתנה באותיות שחורות, אבל ישנם גם דברי התורה שנאמרים מסביב, בין השורות של אותן האותיות, שגם הם מחזקים ומעשירים את האדם. הציורים שלי הם חלק מאותה תורה שמסביב. רכי נחמן כותב שכח המדמה הוא האויב הכי גדול של האדם וגם התיקון הכי גדול, הוא גם מסית את האדם ומביא אותו לידי שקר והטיה, אבל הוא גם זה שמצית את האדם מהמיטה בבוקר לרוץ לתפילה".

כוח המדמה בקדושה מתבטא על הקנבס של יהושע, שרואה בכך את הגשמת ייעודו בעולם. הוא מסביר כיצד באמצעות האמנות ניתן לרומם

מאבק הגוף והנשמה. עבודת האדם להכניע ולנתב את הכוחות הגשמיים לטובת הרוחני והנעלה.

הפך לרב האישי שאתו אני מתייעץ לאורך כל הדרך. הרב עודד אותי ואמר שאני חייב להשקיע באמנות שעתיים ביום, מאוחר יותר הוא הנחה אותי להפוך את זה לקריירה".

יהושע הסתער על מלאכת הציור והשקיע רבות בלמידה עצמית. הוא קנה ספרי הדרכה, לקח שיעורים פרטים מציירים ישראלים ולאט לאט התחיל לצייר בכוחות עצמו. יהושע היה עובר מדלת לדלת ומציע את ציוריו למכירה, בימי שישי הוא נהג להעמיד גלריה על יד הכניסה למקוה. הניסיונות להתפרנס מהציורים גזלו ממנו זמן וכוח רב והקשו מאוד על תהליך היצירה. יהושע מתאר את הרגעים בהם היה הולך אל גלריות מפורסמות ומציע את מעשה ידיו, וסופג ביזיונות והקנטות מהמנהלים, "אבל הרגעים האלו" הוא אומר "הם חלק מחייו של אמן".

חבר שעוסק בעבודות בניין הציע לו חדרון קטן באזור שוק מחנה יהודה. לאחר התייעצות עם הרב הוא קפץ על המציאה ופתח את הגלריה הראשונה שלו. למרות הפחד והחששות, המקום החל אט אט לתפוס תנופה וכיוון והגלריה החלה להניב פירות.

כיום יהושע מתגורר בשכונת בית ישראל בירושלים. הגלריה שלו ממוקמת באמצע הרובע היהודי, ממש על הקארדו. רוב הלקוחות שלו הם אנשים מזדמנים, כאלה שעוברים ברובע, רואים את הציורים ומתפעלים ורוכשים.

איך הפידבקים?

"אני מקבל תגובות מכל הסוגים, מחילונים ודתיים ואפילו מגויים. יש לי ציור שקראתי לו 'גשר של אמת', והוא הכי נמכר. פעם הגיע אלי אדם שאינו חובש כיפה, נכנס לגלריה וראה את הציור הזה. הוא אמר לי 'מה, זה שלך? ! הציור הזה שמור אצלי על השומר מסך כבר כמה שנים !'.

"את התמונה הזאת מכרתי אפילו למוסלמים. מסתבר שכולם מחפשים אמת, האמת היא יסוד אוניברסלי ולכן הציורים שלי נוגעים באוכלוסיות רבות. ברבות מהתמונות יש לי ציור של חסיד ברקע, ואני מתפלא לראות איך גם גויים קונים את הציורים האלו וזה בכלל לא מפתיע להם. לא פעם אני שואל אותם: מה לכם וליהודי עם הטלית? והם עונים לי שמבחינתם הציור הוא דבר רוחני וזה לא מפתיע להם. אני שמח לראות איך אנשים מזהים משהו אמיתי ואותנטי, ואיך שציור בוקע מחיצות בין עמים".

הציור שאני אוהב לדמות בעיני רוחי לפני התפילה

2 מופעי השקה

ירושלים
מרכז שלווה
4.2

שלישי | ט' שבט 20:30 פתיחת דלתות < 21:00 תחילת מופע

תל אביב
מוזיאון ת"א (אולם רקנאטי)
3.2

שני | ח' שבט 19:00 פתיחת דלתות < 20:00 תחילת מופע

נשירת

שולי רנד

לראשונה בחייו מספר שולי רנד את סיפור חייו האישי הנטוע בזמן ובמקום. עם קבוצת נגנים שמלווה אותו על הבמה, הוא טווה חוטים בין הסיפור לשירים שהפעם ברובם אינם שלו. מלידה לילדות, הפגישה הראשונה עם המוות, החיים בין שני עולמות, עולם התיאטרון, החזרה בתשובה, המשברים ובסופו של דבר יציאה לגאולה ■

אסף תלמודי: הפקה מוזיקלית, אקורדיון וקלידים \ גדי פוגטש: כינור \ אברי בורוכוב: קונטרבס \ ימי ויסלר: גיטרות
 איתן בלום: דרמטורג \ מיקי מדינה: סאונד \ מושיק יוסיפוב: עיצוב במה \ יהודה זריהן: עיצוב תאורה

וכך נולד מהם פרי חדש. הציור של ירושלים על עץ שהזכרתי לפני כן הוא דוגמה יפה לכך.

"הרבה פעמים היצירה מתעוררת מדברים שאני לומד וקורא. כשפגשתי, לדוגמה, את המושג 'שערי תפילה לא ננעלו', זה אוטומטית הציט את הדמיון; או למשל כשאומרים על תפילה שהיא 'בוקעת רקיעים', כאמון אתה מיד מתחיל לדמיין את הביטוי ברמה הוויזואלית, ומצייר בעיני רוחך אדם שקורע את השמיים. לקחתי את הקנבס, קרעתי אותו באמצע ויצרתי שמיים אפורים שבוקע מהם אור, כשעל סולם ניצב חסיד עם מסור שחותך את השמיים.

"הרבה פעמים אני מרגיש איך שהטקסט עצמו דורש את הפרשנות שאני נותן לו. בשפה החסידית יש מושג ידוע של חיבור שמיים וארץ. כשאני לומד את זה, אני מיד שואל מהי המשמעות של החיבור הזה, ואת הפרשנות שלי אני אומר דרך המכחול".

התבודדות אחת שווה אלף הרצאות

היושע הוא 'פריק' של התבודדויות, ולא מוותר על כך אף יום. שיחתנו נמשכת אבל הוא מבהיר שתכף ייאלץ לסיים את הריאיון בשביל תפילת מנחה והתבודדות לאחר מכן.

מה מצאת בברסלב?

"כל החיים אני בחיפוש מתמיד. חיפשתי מזור שירפא לי את הנפש וגם רב שיכון ויאיר לי דרך בעבודת ה'. הסתובבתי בין רבנים ומקומות עד שפעם אחת הזדמן לי לשמוע דיסק של הרב שלום ארוש וזה מאוד תפס אותי, ומאז אני מחובר לברסלב. אחר כך גם מצאתי את הרב שלי שאיתו אני מתייעץ כל הזמן.

"מה שתפס אותי בעיקר הייתה ההתעסקות בעבודת ה' ובתפילה. הרגשתי שכולם מדברים על תפילה כשפה גבוהה ואילו הרב ארוש השכיל להוריד את זה לפרקטיקה, לחיבור אישי בין האדם אל הבורא, וזה כמוכן גם באמצעות ההתבודדויות הארוכות שאליהן אני מאוד מתחבר.

"התבודדות מבחינתי היא חיפוש מתמיד ויום יומי אחר האמת הפנימית, ליצור קשר חי עם ה'. הדיבור הפנימי, כשאתה מדבר מתוך הלב שלך בשעה שאתה מתבודד, הוא לא דיבור אל עצמך אלא דיבור אל ה'. התבודדות היא זמן איכות להתענג על ה', לדעת שהוא עונה ולראות איך הוא מושיע ועושה לך ניסים בכל יום.

"כתוב 'ומי גוי גדול אשר לו אלוקים קרובים אליו', ובשביל להרגיש אלוקים קרובים אתה צריך להשקיע, ואת התוצאות רואים בחוש. אתה רואה איך התפילה פועלת לא רק עניינים רוחניים אלא גם דברים גשמיים בחיים האישיים שלך בעולם הזה. אנחנו בני אדם ואנחנו חייבים את אותן ישועות גשמיות שנראות לעיניים. לא דומה שמיעת אלף דרשות על גדולת ה' לנס אחד שקורה לך, זה חזק יותר מכל הרצאה ונשאר חקוק לעד. ההתבודדות היא הזמן המסוגל לבקש את כל זה. אני באופן אישי ראיתי המון ישועות בענייני פרנסה וגם בעבודת המידות. כשאני עובד על מידה מסוימת הרבה זמן, אני רואה איך היא משתנה לאט ואני יודע שזה בוודאי בא מהתפילה ומההתבודדות".

בסיום השיחה הקו המקוטע מתנתק. היושע מקפל את ציוד הציור, ויוצא לשוח בשדה ולשרטט בנשמתו קו ישיר. הוא עומד בלב יער בידיים פרושות אל על ומכוון את הלב לשמיים, משתדל לדייק יותר את הכוונה, לזכך את המדמה ולהתחבר.

גשר של אמת. משני צידי המתרס נמצאים שני עולמות, עולם הזה חשוך ועולם הבא מואר. בתווך עומד גשר קטוע והאדם בעבודתו מחבר את הצדדים והוכך אותם לאמת אחת.

את הדעת ולהביא אנשים לגלות את היהדות. גם מי שגדל בתוככי בית המדרש, יכול לקבל פרשנות חדשה ומוארת לפסוקים ומאמרי חז"ל דרך התבוננות ביצירות.

"כתוב בהלכה שאדם צריך לראות את עצמו בזמן התפילה כאילו הוא עומד בבית המקדש, אז אני רוצה שבאמצעות הציור אנשים באמת יוכלו לרמות שהם נכנסים אל בית המקדש, לקיים את ההלכה ולהתפלל ביראה ובאהבה.

"אפילו אני עצמי נעזר בציורים שציירתי, ובכך עוזר ללב להרגיש ולהתחבר. יש ציור של שערי בית המקדש שמאוד אהוב עליי, ואני מוצא את עצמי מתבונן בו לא פעם לפני התפילה. גם ציור של אדם מתפלל עוזר ומסייע לי להתפלל ולכוון. הציור יכול לעזור לאדם להכיר מול מי הוא עומד, לתת איזו תחושה ותיאור, מעין חיזיון שבסוף פועל על הלב וגורם לו לתחושה אמיתית שהוא אכן עומד מול ה'.

"בדמיון שלנו יש את תוכן המחזה ויש את העוצמה שלו. הרבה פעמים קורה, שעם השנים תוכן המחזה נשאר אבל העוצמה שלו דוהה ונחלשת. לציור יש יכולת לחזק ולשמר את הרגש בענייני עבודת ה', לאורך זמן, באמצעות המחזה שהוא פורש נגד עינינו".

איך נולד ציור?

"התהליך היצירתי הוא תהליך מעניין, יש לי כמה שיטות ותבניות לגרום ליצירותיות להגיע. אחרי ההבדלה בין קודש לחול, זה מזכיר לי את הולדתו של חידוש תורה. בגמרא מקשים מברייתא על ברייתא, מדמים מילתא למילתא ולפעמים מחברים דברים אסוציאטיבית, ומזה נוצר חידוש. גם בציור אני לוקח רעיונות שונים ולא קשורים ומזווג אותם יחד

חזרה חם

במדרשות
מעיינותך

מוזמנים להנות
ממגוון הפעילויות שלנו

**יום שיא
שלא כדאי להחמיץ**
יום הכנה משמעותי לפסח
ככפר חב"ד,
כולל ביקור במאפיית מצות
הצדלה בעולם
יום שיא פסח - פעול בין
התאריכים י"ט אדר - י"א ניסן
הזדדו לשריין תאריך

**סמינריונים
ושבתות
כאתחם המדרשה
תכנית עשירה
וחוויתית**

לאולפנות

**סדנאות אונות
והתכונות לבחירה
עפ"י מצאן הנה**

**יו"י שא
כמאון
נושא**

לישיבות תיכוניות

**התוועדות
אוזיקליות**

**סיאורי
חסידות**

**יום ישיבה
ככפר
חב"ד**

0549770598

להזמנות: 0542559229
levmevin@gmail.com

ב"ה

סוגרים רישום
תכנית השנתית תש"פ, מבחנים נושאי מלגות

לומדים תניא!

**לדעת
להתחדש
להאיר!**

הירשם עכשיו:
אצל הנציגים בישיבות
ברעות חנויות הספרים 'פה נף - פלדהים'
במוקד הטלפוני: 072-2219050

פרץ איינהורן

תהיו טבעיים! לע"נ מו"ר הרב אלישע וישליצקי זצ"ל

המידות הטהורות של העם אשר נבחר מכל העמים. טבעיות חיי המשפחה הטהורה.

ככה הרב אלישע זצ"ל היה קורא גם לכל העיירות שקרויות 'עיירות פיתוח': הערים הטבעיות.

הרב היה מלמד: יש כאלה שמכנים את עיירות הפיתוח 'יישובי הפריפריה', להבדיל מערי השפלה: תל אביב ואזור גוש דן ויישובי מישור החוף והשרון. אבל כשאנו מכנים את היישובים המרוחקים יותר 'יישובי שוליים' (פריפריה במילון משמעותה: שוליים), אנו גורמים לעצמנו ולהם עוול, ויותר מכל בוחנים את המצב מנקודת ראות צרה ביותר, ובוודאי שלא מתוך מבט טבעי-אלוקי.

הרב היה אומר ומלמד ש"המרכז" תלוי במיקום בו אתה נמצא, בפנימיות שלך! המרכז זה ירושלים, הקודש, המידות הטובות והטהורות שטבועות בנו, הישרות שטבועה בנו, חיי עולם שנטועים ממש בתוכנו. כמה זה חסר לנו...

חסר לנו מי שידאג להזכיר ולשנן ולשלוש ולחזור אלפי פעמים שנפנים שבטבעיות שלנו טמון הסוד של כל הטוב והטהור והקדושה שבעולם, ושרק נזכור להתחבר כמה שיותר לכלל ישראל בטבעיות פשוטה וללא שום גינונים ומלבושים ותארים חיצוניים. באנו להתחבר, באנו להיות תלמידים וללמוד מכל הטוב והטהור שמתגלה בכלל ישראל בכל מקום.

הכל מתוך ענווה טבעית, מתוך אהבת ישראל טבעית, מתוך אהבת תורה טבעית, מתוך אהבת השם טבעית, מתוך אהבת הארץ טבעית, מתוך אהבת תלמידי חכמים טבעית, וכשזה באמת טבעי, זה הכי עוצמתי, הכי מקורי, הכי אלוקי והכי מחבר וממש מוריד את כל המחסומים וההתנגדויות והמחלוקות והפירוים.

כמה הרב שאג כארי על להיות ישרים בהליכות עולמים: על כיבוד הורים בטבעיות, על משא ומתן באמונה בטבעיות, על כך שמי שחי את הטבעיות של כלל ישראל הוא: לא כועס, לא מתגאה, לא משקר ולא רודף כבוד. זה לא הטבע של ישראל קדושים, זה לא טבעי לנו המידות העקומות הללו.

כל עמל התורה, קיום המצוות וההקפדה בהלכה שלנו צריכים להחזיר אותנו לטבעיות שבתוכנו, להיות ישרים בהליכות עולמים ולקדש שם שמים בטבעיות ובפשטות. הטבע שלנו זה לדבר רק טוב, לפרגן, לעודד, לחזק, להקשיב, למסור את הנפש, לתת בלי לצפות לקבל חזרה, להיות ענווים בלי לחשוב על זה בכלל, להיות מלאים בתורה בלי לחשוב על זה, להיות דבקים בהשם יתברך בטבעיות. ממש בטבעיות. בטבעיות באמת.

כחצי שנה לפני שהרב נפטר הזמנתי אותו לכנס מתגייסים שאירגנו. הרב אמר: בשמחה. הרב ביקש לחנות הכי קרוב לאולם. ממש לא ידעתי מה מצבו הבריאותי והרב הגיע והיה חלש מאוד והלך עם מקל ממש צעד צעד - כ-20 דקות של מסירות נפש עם מנוחות קטנות באמצע. ציפו לו מאות חיילים וכשהרב כמעט כבר הגיע לכניסה לאולם, התחלנו כולם לשיר: "ימים על ימי מלך תוסיף" - הרב עצר את השירה, וביקש ואמר: רק שירי גאולה. רק כלל. אנחנו רק כלים ושליחים של כלל ישראל. וכך היה. שרנו: "בשוב ה' שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל", ושרנו: "קול צופף קול ישאו קול יחדיו ירננו כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון", עד שהרב התיישב באולם, ודיבר איתנו כחצי שעה של חיזוק בעבודת המידות בצבא, ואיך דרך המידות הטובות שלנו עם ההקפדה על המקצועיות והפעילות המבצעית הצבאית על הצד הטוב ביותר נוצר קידוש השם גדול, ורק ככה מחברים שמים וארץ באמת. כך היה הרב אלישע זצ"ל: עשרות שנים של חיבור שמים וארץ. עשרות שנים של לימוד תורה וטהרה שנגע בלבבות ישראל באופן טבעי. עשרות שנים של דקות בהשם יתברך בטבעיות.

"ואתם הדבקים בהשם אלוכיכם חיים כולכם היום" - בחיים ולא רק לאחר המוות. כולכם ולא רק יחידים. היום בטבעיות.

ללא שום סיבוך של: אני לא ראוי, לא רצוי, לא מצליח...

חבל על דאבדין, נשמתו צרורה בצרור החיים. מה אנו בחיים אף הרב אלישע זצ"ל בחיים.

לפני שהתחתנתי שלחתי לרב אלישע זצ"ל הודעה עם בקשה להיפגש לטובת לימוד לקראת החתונה. הרב הסכים ויש לי זיכרון אחד מהלימוד הזה. הרב אמר לי: תהיו טבעיים. ולא פירט. פשוט תהיו טבעיים.

לא שאלתי עוד שאלות והלכתי.

אני זוכר שהאמירה של הרב היתה לי קצת קשה.

מה זה להיות טבעיים?

מה זה אומר?

זאת אמירה כללית מדי.

מה צריך לעשות?

איך לי מושג מה זה טבעי ומה זה לא טבעי.

ברוך השם קיבלתי הדרכות מעוד רבנים וגם קראתי ולמדתי לקראת החתונה, אבל לאחר שנים (כ-14 שנה ברוך השם), אני חושב שהדבר הכי עמוק שלמדתי לקראת החתונה זה מה שהרב אמר לי באותה הפגישה: להיות טבעיים!

אני הקטן חושב שזה חידוש עמוק מאוד שהיה מאפיין מרכזי מאוד בחייו ובתורתו של מו"ר הרב אלישע זצ"ל.

איפה הרב היה אחוז כל ימי חייו? מה היה מושרש עמוק במוחו הטהור ובתורתו? מה ניסה להעביר באלפי שיעוריו בכל רחבי ארצנו הקדושה? טבעיותם של ישראל קדושים. טבעיות התקיימות חזון הנביאים. טבעיות

בית המדרש מזמין אותך
לסדרת 12 מפגשי חורף של

ראשית

ראשון בבית המדרש

12 מפגשים עד פסח

20:00 תפילת ערבית

20:15

הרב גדעון רוזנטל

שיעור תנ"ך | ספר שופטים

21:00

הרב ראובן ששון

שיעור אמונה

לפרטים: יונתן חברוני 050-2121562

Jenssen

חדש על המדף <<

119 ש"ח
מחיר השקה

אֲדָמָה בְּלֵב אָדָם

יהודה ושומרון |
סיפור אישי ולאומי |
ספר צילומים

מירי צחי

ספר צילומים מהודר

המכיל תיעוד מרהיב של יהודה ושומרון לאורך השנים.
תמונות ייחודיות, נוקבות ומרגשות מחבל ארץ מופלא עם
מראות וסיפורים בלתי נגמרים.

עֵצוֹת בְּלֵב
ד"ר חנה קטן

מסע אל עולמם של המתמודדים
עם כאב אי הפריץ.

בַּק הָאֵשׁ - בתצלומות הפורץ האסתורי
חיים אפשטיין

כשספרי הבלשים פוגשים את ארון הספרים
היהודי נוצרות תצלומות מרתקות.

בית מִצְרָה לאהבה
אלי שיינפלד

ברור יסודי בסוגיות הזוגיות
והמשפחה

ניתן להשיג ברשתות
ובחנויות הספרים
המובחרות

שיחת חינם:
1-801-700-201

מבצעים והטבות לחברי מועדון באתר:
www.beitel.co.il

חנות ההוצאה: רח' בית הדפוס 6, ירושלים 02-6427117

האחראי על הנמל

אהרן חברוני

המדהימה ומשום מקום הרגשתי את העיניים מתלחחות בדמעות. ניסיתי להסתיר אותן מאשתי אבל היא קלטה אותן בשניה. אני חושב שראיתי את השמש השוקעת שהיא כל כך יפה ומפוארת, וראיתי בה את הסיפור שלי - נשמה מפוארת שהולכת ושוקעת".

מחזיר את עצמו בתשובה

זה לא קרה ביום אחד. ברלינסקי החליט להחזיר את עצמו בתשובה וכך החל ללמוד עם בעל תשובה טרי. בתהליך איטי הוא חש כיצד הוא יוצא מן הכור ומשהו בתוכו החל לזרוח.

נתי, החברותא שלי, סיפר לי על פגישה אקראית שהיתה לו בשירות הצבאי עם הסדרניק שהיה לקראת שחרורו. הוא לא יודע עד היום מי הוא, אבל משהו בדיבור הרך ובמאור הפנים שלו, פרץ את הדרך לליבו. משם נתי כבר עשה לבד את דרכו ושינה את חייו. הבנתי שזה מה שאני רוצה לעשות. אני לא יודע ללמד תורה באמת, אבל מה שאני כן יודע ומאור הפנים שאני יכול להציע לעולם, עשויים לחולל שינוי אצל אחרים".

ברלינסקי קם ועשה מעשה. הוא הגיע לנמל יפו שפתח את ליבו והחליט לקפוץ למים. וירטואלית כמובן. כדי לבדל את עצמו מסביבת המבלים הוא החליט שהוא חייב להיראות כמו 'רב' ושם על עצמו חליפה, אותה פשט מיד בשובו לחייו הרגילים.

מה הפעולה הראשונה שאתה עושה בעצם?

"אתה לא תאמין. החלטתי להתאבד על העניין. הייתי מזהה אדם על ספסל ופשוט פותח איתו בשיחה. זה היה נראה לי נורא משונה בהתחלה, בגלל שהתרבות בה גדלתי מחייבת שמירת מרחק כהבעת כבוד. אבל כך התחלתי. פגשתי אדם בודד שישב ובההים זורקתי לו משפט כמו 'תראה איזה יופי ברא לנו אלוקים...'. האיש היה מהמם משהו במבוכה ואז הייתי שואל אותו אם הוא בא לכאן הרבה וכך הייתי 'צד' אותם".

לאט לאט הוא הפך להיות דמות מוכרת ואהודה בנמל. משם התפתחו חברותות שהוא מלמד בעצמו ושחיבר לחברים, וכמעט בכל שבת באים אליו אורחים לצלחת חמין ולדברי תורה.

"אני לא יודע לומר כמה חזרו בתשובה בגללי" הוא אומר, "אבל כולם כאן קוראים לי 'הרב של הנמל'... וזה אומר שכנראה לא סתם ברא הקדוש ברוך הוא את החוצפה...".

למשלוח יוזמות קירוב וסיפורים: rosh2y@gmail.com

לפני שהחליט שהוא אחראי על הנמל, היה דני ברלינסקי (34) עוד בחור דתי מבית טוב. כבן למרצה להנדסת ביוטכנולוגיה ולאם שהיתה מורה לספרות, נעו חייו במתכונת הדתית-לאומית הידועה. את שנותיו בשיבה התיכונית השקיע בלימודים ולאחריהם חבש את ספסלי ישיבת ההסדר בה למד בשילוב עם שירות בשריון. בשנים האחרונות הוא עוסק בשיווק נדל"ן ובשעותיו הפנויות הוא 'אחראי על הנמל'.

"מה זאת אומרת מי מינה אותי להיות 'אחראי על הנמל'?" הוא אומר בחיך, "אני מגיע לכאן כבר כמעט שנתיים בשעות אחר הצהריים, בכל מזג אוויר, ודואג שכל מי שבא לכאן יקבל מנת יהדות. למה אנשים באים לים? כי בים אתה מקבל מעין תחושה של אינסוף. זו הסיבה שאנשים חשים געגוע כשהם יושבים פה, וזה בדיוק המקום לפעול קצת שיתגעגעו גם לשמים ולא רק לאופק הלא ברור".

בשעות בין הערביים ברלינסקי מסתובב בין בתי הקפה שחלקם עדיין אינם כשרים ומלקט אנשים לתפילת מנחה וערבית. רבים מיושבי הנמל כבר מזהים אותו, ובחלקם הפכו למתפללים קבועים למניין המיוחד שהוא יצר.

אתה לא החב'דניק הקלאסי, אז מה לך ולכל זה?

"בישיבה ספגנו את הגודל של התורה ומשהו בתוכי נדלק. ראיתי את עצמי כמשפיע רוחני בעם ישראל. אבל עבר הזמן וכמו רבים מחבריי, הפכו הזיכרונות המתוקים מן הישיבה לסוג של זיכרון ילדות חביב. אתה מחייך כשאתה נזכר, אבל לא באמת מתכוון לחזור לשם. כך הפכתי לדמות שנשבעתי לעצמי שלא להיות - אדם שעסוק בפרנסה ובתנאי פנסיה ובחופשה הבאה שלו. בלי שהתכוונתי הפכו התפילות למין ריטואל חסר נשמה ובלי ששמתי לב בכלל, שולחן השבת הישיבתי שכל כך אהבתי, הפך לפרלמנט פוליטי או לזירת מסחר בנדל"ן".

ברלינסקי שב לימים ההם ונימה של עצב נמסכת בקולו. "אני רואה חברים שלי מאז וחש כאב גדול עליהם. היינו במקום אחר פעם - למדנו תורה והתווכחנו עד השעות הקטנות של הלילה. היינו מעוניינים בחיים בעלי משמעות ושליחות, אבל החיים שתו אותנו בקשית".

זה לא קרה ביום אחד. לאט לאט חלחלה לתוכו ההכרה שחייו חולפים למולו והוא לא מצליח להטביע בהם חותם משמעותי. "יום אחד הלכתי עם אשתי לבית קפה בנמל. זו היתה שעה של בין ערביים ודי נהנינו מהאווירה המיוחדת. התבוננתי בשקיעה

החבר מהמילואים שואל שאלות? השכנה מתעניינת ביהדות? ראשי יהודי זאת התשובה! 03-5255355 ry@neto.net.il

מבצע על ספרי הרב קוק
ללמוד הרב קוק ולהבין

7 ספרים רק ב-299 ₪

כולל משלוח עד פתח הבית!

ראשי יהודי לפרטים: 052-5665005, 02-6791122 | www.roshy.org

יש 77 ששוקה אקדמאית אנשים לגרעה?
ראשי יהודי מציע לך מרתון מימונה לקירוב לבבות

איסרו חג ומימונה כ"ב ניסן, 16.4 בירושלים

• הבנת תפקידנו המדויק בתהליך הגאולה • כלים מעשיים • תובנות מהשטח • איך מתחילים?
מחיר מימונה לנרשמים עד חודש אדר: 79 ₪, 59 ₪ לבחורי ישיבות/בנות מדרשה/סטודנטים/חיילים/שרות לאומי לרישום ולפרטים: 052-566-5005 שרה שמחה | רישום בגוגל: "מרתון מימונה"

התרומות לראשי יהודי מוכרות לצרכי מס. הקישו בגוגל: "תורמים לראשי יהודי" או בטלפון 052-5665005

סיפורי חסידים | זמן וזמן

הסירו דאגה מלבכם", אמר הרב החדש בנימה בוטחת ומרגיעה. "ביום המשפט אתייצב לפני בית-הדין ואשמיע את דבריי".

תושבי פרנקפורט הביטו בפליאה ובהערצה ברבם החדש שעוד לא התיישב על כס הרבנות וכבר נחלץ להצלתם, ללא מורא ופחד. בימים הבאים החל הרב לתחקר את יהודי העיר בניסיון להתחקות אחר החשודים האפשריים במעשה הרצח של הנער הנוצרי. בירור יסודי ומידע רב שאסף והצליח הרב הובילו אותו אל חשוד מרכזי אחד בפרשה - הכומר פרנציוס.

פרנציוס היה שונא יהודים מושבע שנראה לעתים קרובות בחברת הנער הנרצח. שמועות עקשניות אף טענו כי הנער היה בן משפחתו. לאור כל זאת העלה הרב השערה, כי מניעים אפלים הם שגרמו לכומר לרצוח את הנער, וכדי לנקות את עצמו מהפשע החמור השליכו על ראש היהודים.

מועד המשפט הגיע. את נאום התביעה הוזמן לשאת לא-אחר מאשר הכומר פרנציוס בעצמו. נאומו היה רווי משטמה ליהודים. בדברים נוטפי ארס חזר פעם נוספת על עלילתו המגוחכת והבוזיה.

עם סיום נאום התביעה נקרא הרב לייצג את הנתבעים. שקט מתוח השתרר באולם כשהציג הרב את בקשתו המזווה - להביא למקום את גופת הנער הנרצח. בקשת הרב מולאה וכעבור שעה קלה הוכנסה הגופה אל האולם והונחה במרכזו.

"כעת אבקש לגלות - בעזרת היושב במרומים - את זהות הרוצח האמיתי", הודיע הרב בטון שקט אך תקיף. רק חדי-העין הבחינו בעווית הקלה שאחזה בפני הכומר פרנציוס. "כל אחד מהנוכחים כאן ייגש עתה אל גופת החלל ויגע בידה לכמה שניות", אמר-הורה הרב. "הריני מזהיר מראש כי האיש שרצח את הנער לא יוכל לנתק את ידו מיד החלל!".

בזה אחר זה החלו הנוכחים באולם לחלוף על פני הגופה ולגעת בידה. המחזה היה מוזר ומפחיד כאחד.

המחזה הפך להיות מפחיד עוד יותר שעה שהאדם האחרון באולם התקרב למקום הגופה. צעדיו היו כושלים ופניו חיוורות כסיד. כשביקש להושיט יד אל הנער רעדה ידו כעלה-נידף. הכול עקבו אחריו בדריכות ובהשתאות. לבסוף נגעה ידו ביד הנער המת אלא שזו מיאנה להיפרד ממנה. כף-ידו כאילו התעוותה והוא לא הצליח למושכה בחזרה.

הכומר פרנציוס הועמד לחקירה צולבת עד כי נשבר הוודה במעשה הרצח. תואר הכמורה שלו בוטל והוא נשלח לארץ-גזירה לכל שארית חייו. ליהודי פרנקפורט רווח ושמם של הרב החדש נישא לתהילה. לרב החדש קראו רבי יוסף-שמואל מקרקא.

"הנה כי כן", סיכם ר' שמואל, "אלה היו שני סביו הגדולים של הרך הנולד. יהי-רצון שילך בדרכם ויאיר את העולם באור התורה". "אמן!", נענה ואמר המרא-דאתרא. "אמן!", חזרו החזיקו אחריו כל יתר המסובים.

למען ספר שמי ט, טז

"למען ספר שמי" - ב' פעמים

נזכרה המילה "ספר" במסורה:

בפסוק זה וכן (ישעיהו מג, כו)

"הזכירני נשפטה יחד ספר

אתה למען תצדק". ללמדנו:

כשהקב"ה עושה דין ברשעים,

שמו מתעלה. זהו "נשפטה יחד", "ספר שמי בכל הארץ".

(בעל הטורים)

גורלם", אמר ר' שמואל.

תשובתו של ר' שמואל עוררה השתאות אצל המלך והתרככות מסוימת הסתמנה על פניו. "דבר!", פקד. ר' שמואל סיפר למלך על נאמנותם המוחלטת של יהודי פראג אליו. לבסוף השתטח מלוא קומתו ארצה ובדמעות התחנן לביטול צו הגירוש.

לב המלך נמס. הוא הורה לר' שמואל להתייצב על רגליו. "נעתרתי לבקשתך", אמר, "צו הגירוש בטל ומבוטל!". ר' שמואל לא ידע את נפשו מאושר.

כעבור רגע הוסיף המלך ואמר: "אך באשר לך, ראוי אתה לפרס ולעונש. פרס על חבונתך ועו-לבך, ועונש - על חוצפתך. כפרס אני ממנה אותך ליהודי החצר שלי. והעונש על חוצפתך יהיה הוספת השם 'שטן' לשמך. מעתה ואילך ייקרא שמך כפי כול 'שמואל שטן'..."

הנוכחים בסעודת ברית-המילה הקשיבו מרותקים לסיפורו של ר' שמואל על סב רעייתו. "ומה לגבי זקנך הגדול, הגאון רבי יוסף-שמואל מקרקא, שהיה רבה של עירנו?", דחק בו שוב רב העיר.

ליטף ר' שמואל את זקנו וחיך חיוך רחב. "על זקני רבי יוסף-שמואל לספר?", מלמל, "אהה. אכן סיפור מופלא הוא, סיפור מופלא מאוד..."

היום שנקבע להופעת הרב החדש בפרנקפורט - הגיע. משלחת של ראשי הקהל המתינה לרב החדש בשער העיר. ואולם מרגע בואו חש הרב כי מצב-רוחם של פרנסי העיר שפוף למדי. "מה מצער אתכם?", ביקש לדעת. "עלילה...", גמגמו הפרנסים באי-נוחות, "עלילת-דם. נער נוצרי נמצא מוטל מת ברחוב היהודים והכמרים גלגלו את האשמה על היהודים. בית-הדין העליון של הכנסייה פסק כי על היהודים לגלות ולהסגיר את רוצח הנער בתוך שמונה ימים. אם לא - הזהירו - יתכנס שוב בית-הדין לרון בגורל היהודים ולהכריע אם די בגירושם או שמא ראויים הם לעונש כבד יותר..."

רבים מיהודי פרנקפורט באו להשתתף במסיבת ברית-המילה לבנו של סופר הקהילה האהוב, ר' שמואל סופר. במקום נכח גם רב העיר.

"משה קראת לנימול", פנה רב העיר אל ר' שמואל, "לזקנך הדגול קראו רבי יוסף-שמואל מקרקא ולסב רעייתך הנודע קראו ר' שמואל 'שטן'. לקראו על שם, לא יכולת - שכן אתה עצמך נושא שם זהה. על שם מי אפוא קראת לבנך?"

"על שם דודי, ר' משה ז"ל. הוא חי באמסטרדם וניהל שם בית-דפוס שבו נדפס התלמוד ובכך זכה להפיץ תורה ברבים", השיב ר' שמואל.

רבה של פרנקפורט הנהן בראשו. "ובכל זאת, ספר לנו על הזקנים הנזכרים", אמר כעבור רגע, "הלא זכות היא להזכיר מעשי אבות בסעודת ברית-מילה..."

ר' שמואל נענה לבקשת הרב ופתח בסיפור המעשה שהעניק לסב אשתו, ר' שמואל, את הכינוי המשונה והמפחיד - שטן:

ובכן, גזירת גירוש איימה על יהודי פראג. המלך עצמו, ונצל הרביעי, לא חפץ בגירוש היהודים. אולם קופתו הריקה בצירוף צעות שריו, הן שהביאוהו לחתום על צו הגירוש. "גרש את היהודים וטול את רכושם", יעצו לו השרים והוא נענה להם.

יהודי פראג קיימו עצרת תפילה המונית. לאחר מכן התכנסו ראשי הקהילה עם רבם, רבי אביגדור קרא, להתייעצות דחופה. בסיומה של ההתייעצות היו הנאספים תמימי דעים כי פגישה ישירה עם המלך היא הסיכוי היחיד להעביר את רוע הגזירה.

המתכנסים התלבטו לגבי האדם המתאים ביותר לייצגם בשליחות הגורלית. תחילה ביקש הרב ליטול על כתפיו את המשימה, אך ראשי הקהילה התנגדו לכך משום שלא היו מוכנים לסכן את שלום רבם. לבסוף הופנו עיני כול אל הפרנס ר' שמואל הרצפלד.

ידיד טוב היה לר' שמואל - הרוזן פולדובסקי, שהיה קצין צבא בכיר. בעבר עשה ר' שמואל לרוזן טובה גדולה ואז הוא סירב לקבל עליה גמול. כעת פנה לידידו בבקשת טובה תחת טובה. "הסדר לי פגישה עם המלך ובה אומר לו משפט קצר בן ארבע מילים", ביקש ר' שמואל מידידו.

פולדובסקי הצליח לתאם לידידו פגישה עם המלך. "אולם זכור, כי עליך לעמוד בהתחייבותך ולומר למלך רק ארבע מילים!", הזכיר הרוזן לר' שמואל.

ר' שמואל התקבל על-ידי המלך בפנים זעופות. "אמור את ארבע מילותיך", פקד בקוצר-רוח. ר' שמואל הישיר עיניו אל המלך ואמר: "ויאמר ה' אל השטן". לאחר מכן קד קידה והמתין לסימן כי הפגישה הסתיימה.

אלא שסקרנותו של המלך גברה עליו והוא דרש מר' שמואל להסביר את מילותיו הסתומות. "בספר איוב נאמר פעמים רבות 'ויאמר ה' אל השטן'. חשבתי לעצמי כי אם האלוקים עצמו מוכן להשפיל את כבודו ולדבר עם השטן, ראויים גם יהודי ארצך כי יישמע דברם בטרם ייחרץ

ספרי איכות לכל המשפחה להשיג בחנויות הספרים המובחרות הפצה ראשית: 03-9600770

אלמן רודמן להתרגש, להחכים, ליהנות.

איצטען און אפלאן

ציון: שמשון קוטלונסקי

חפרע דעקע על דלת ביתו של שכנו. "מנכאורעו מנכאורעו איפה אפה? כבר צריך לצאת אל המרעה!"

חפרע ומנכאורע היו שכנים. בכל בקר היו יוצאים עם עדרו הבקר שלהם אל המרעה. במשך היום היו הבהמות אוכלות את העשב היקט בשדה, ובערב היו בעליהן מחזירים אותן הביתה.

אבל באותו בקר לא יצא מנכאורע מהבית והעדר שלו נשאר בדיר. "לא שמעתי מה משה אמר אתמול לפרעה?", ענה לחפרע. "הוא אמר שהיום בצהרים ירד פדד חזק ביותר במצרים, וכל מי שיהיה בשדה יפגע".

"נו, באמת", צחק חפרע. "הבט בשמים. ראה איזה יום יפה. אין אפילו עץ של ענן באפיק".

"לא, אני מפרח מהאלקים של בני ישראל", אמר מנכאורע.

"משה אפילו המליץ לפרעה שישום אדם ובהמה לא יהיו בחוץ, כדי שלא יפגעו מהפדד".

"חה-חה-חה", רעם קול צחוקו של חפרע. "אם אלקים היה רוצה לטפח בנו, האם היה מניע לנו שלא לצאת החוצה? להפך, הוא היה רוצה שנהיה בחוץ, כדי שנפגע... אתה ממש פתוי שפאמיו לכל דבר. טוב, תהיה פריא אני יוצא למרעה".

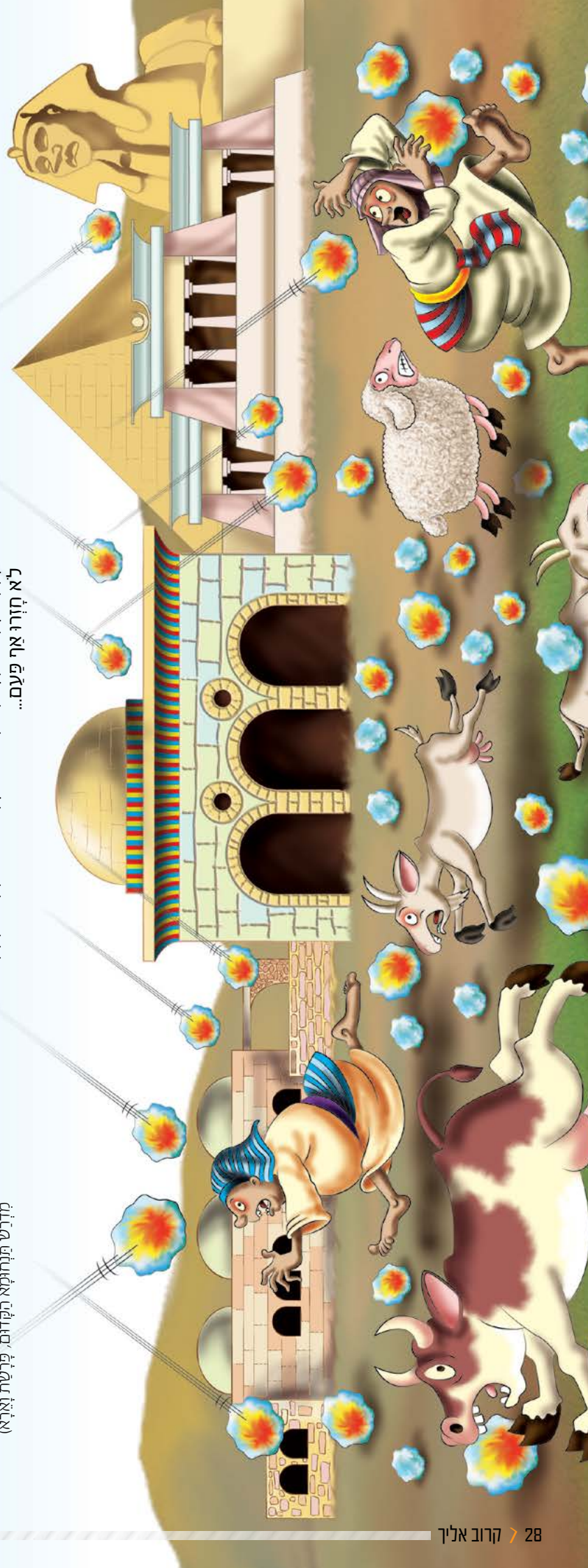
ובאמת, בבקר האירה שמש חמה ומזג האוויר היה נעים, אבל בצהריים התחיל לרדת פדד אדיר, מלוח לעמים חזקים וברקים מסנוורים. זה היה פדד שמצרים לא ראתה כמותו. הפדד היה בצורת אבני קרח גדולות, ובתוכן בערה אש לוהטת. הפדד הרג כל בעל חיים שהיה בחוץ ושבר אפכו את העצים.

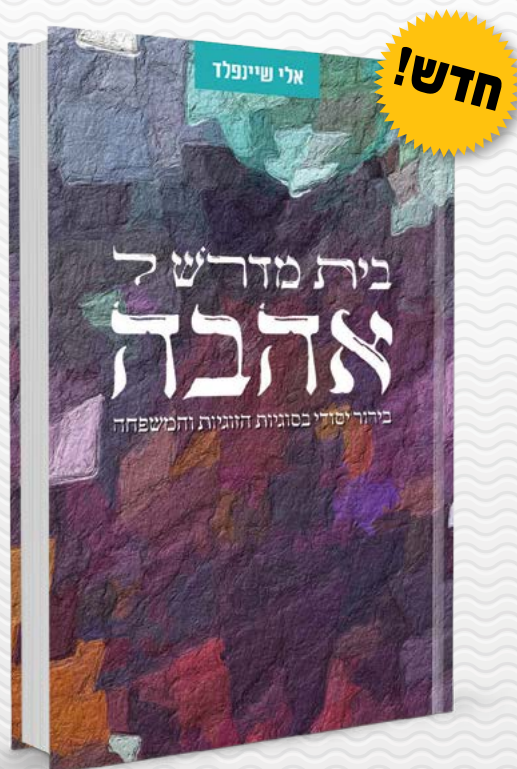
בערב חפרע והעדר שלו לא חזרו מן המרעה... בעצם הם לא חזרו אף פעם...

פרעה מהר לקרא למשה ולאהרן ואמר להם: "עכשו אני רוצה שאלקים הוא צדיק בכל מעשיו, ואני ובני עמי רשעים. אלקים רחם עלינו וניצח לנו שלא לצאת החוצה, כדי שאנחנו והבהמות שלנו לא נפגעו, ואנחנו וזולתנו נדברנו. אגא, בפשיה, התפלל לאלקים שיגסיק את הפדד האים הזה".

אמר לו משה: "אני יודע שעדו אתה ועבדך אינכם מספרים באמת מאלקים. אחרי שהפכה תפסק אתה תמשיך להתעקש ולא תשתחרר את בני ישראל. ובכל זאת, כדי שתפרי את גדלתו של אלקינו, אתפלל אליו, ותראה שבאותו רגע הפדד יפסק והשקט יהיה".

(על פי שמות רבה, פרשה יבז.)
מדרש תנחומא הקדום, פרשת וארא

בית מדרש לאהבה

בירור יסודי בסוגיות הזוגיות והמשפחה

צורה נבוכים
לגיל הנעורים

מתוך עומק רוחני
ומבט אופטימי
נוגעים ספרי הרב אלי שיינפלד
בלב ליבו של גיל ההתבגרות.

ניתן להשיג ברשות
ובחנויות הספרים
המובחרות

שיחת חינם:
1-801-700-201

מבצעים והטבות לחברי מועדון באתר:
www.beitel.co.il

חנות ההוצאה: רח' בית הדפוס 6, ירושלים 02-6427117

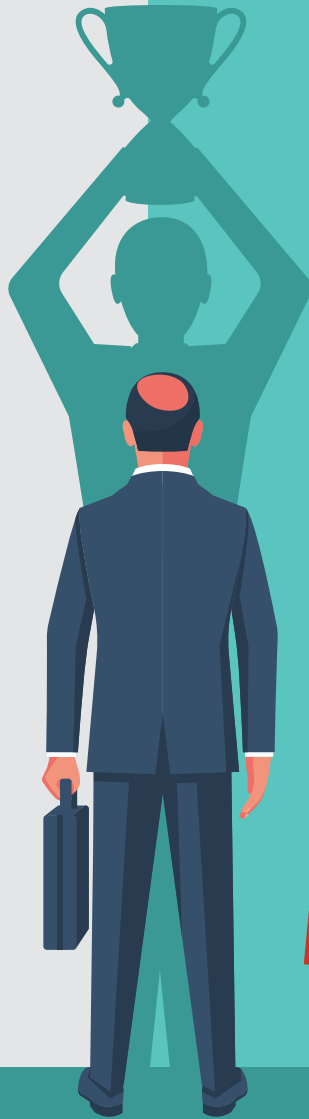

התנועות
התועדות

הרב יואל כהן, 'החוזר' של הרבי מלובביץ'

הלחש הסודי שמציל מפני כלבים,
לפעמים עובד ולפעמים לא <
תוך כדי צעידה ברחוב, הרבי
סיפר על שאלות ותשובות מתוך
החדר < המשפיע לא התרגש
מביקורות דקדניות, כי הוא ידע
שיש סיכונים שהנפש הבהמית לא
תיקח < לפעמים עדיף לשאול את
היצר הרע מה באמת מניע אותנו,
הוא יודע את התשובה היטב,
ומאוד מפחד

עשר אגודות

או איזם קהילתי

יעסיקו ולא יבלבלו אותך. גם אם אנחנו לא מצליחים לגמרי להרגיש את מעלת המצווה, כשיודעים לפחות מהו הדבר האמיתי זה כבר נוגע ופועל.

אגב, כמה ימים לאחר שהרב חודקוב סיפר לי על אותן יחידויות, השתתפתי בהתוועדות מסוימת וסיפרתי שם את הסיפור הזה. אני לא ידעתי מי האדם ששאל וזה גם לא באמת משנה. אחד מהאנשים שישבו בהתוועדות העיר לי שהרבי נקב בשם של מטבע קטן אחר - 'דיים', ואז כולם כבר ידעו מי השואל...

חסידים ועובדי ה' לאורך הדורות, תמיד השתדלו לעשות את הדברים 'לשמה' מבלי לערב עוד שיקולים, שעשיית המצווה תהיה טהורה. אבל עדיין לא צריך להיות שקוע ולדקדק מדי בלשמה, כי כך אפשר לשכוח את העיקר, שהוא הצוותא והדבקות בה'.

היה משפיע בשיבת תורת אמת בירושלים שקראו לו ר' אלטר שימחוביץ'. הוא היה מרבה לדבר עם התלמידים שלו על החשיבות הגדולה שיש ב'לחשוב חסידות', להרגיל את המחשבה להתבונן על גדלות ורוממות הא-ל. מספרים שמישהו אמר לו על בחורים מסוימים בשיבה שמתבוננים לפני התפילה, אבל הם עושים את זה בצורה חיצונית. אותו אדם טען שאותם בחורים שמתבוננים, עושים את זה גם מצד כל מיני פניות אישיות וסיבות חיצוניות ולא למען העניין בלבד.

ר' אלטר ביטל את הטענה ואמר: "לא ייתכן שדבר כזה יבוא מצד נפש הבהמית. היא לעולם לא תיקח סיכון וריזיקה כזו על עצמה...". זה דבר עמוק מאוד. ר' אלטר בעצם בא לומר שבשעה שיהודי חושב חסידות כדבעי ומתבונן על גודל רוממותו של הא-ל, זה בוודאי פועל על המציאות שלו וישנה ויזיזו אצלו משהו בנפש הבהמית. לכן, הנפש הבהמית נורא פוחדת מאותו לימוד והתבוננות, ומשום כך לא ייתכן שהלימוד יבוא מצד נפש הבהמית, אפילו לשם פנייה

בשנים הראשונות לנשיאות של הרבי מלובאוויטש, ההתנהלות כולה היתה בצורה אישית וקרובה יותר. באותם זמנים כשהרבי היה מסיים את סדר יומו העמוס בשעות הקטנות של הלילה, לאחר לילה ארוך של קבלת קהל שמכונה בשפה החסידית 'יחידות', הרבי היה צועד רגלית אל ביתו כשהמזכיר הראשי, הרב חודקוב, היה מלווה אותו לאורך הדרך. בשנים המאוחרות יותר, הרבי היה חוזר לביתו ברכב.

יום אחד, לאחר לילה של יחידויות, הרב חודקוב קרא לי וסיפר שאתמול בלילה כאשר צעד עם הרבי, הרבי סיפר לו על כמה שאלות שיהודים שאלו ביחידות ואת המענה שהשיב להם. הרבי אמר לרב חודקוב שמכיוון שיש בשאלות ובתשובות האלו עניינים שיכולים להועיל לטובת כלל הציבור, הוא מעוניין שיכתבו ויפרסמו אותם.

שמעתי את הדברים מהרב חודקוב, רשמתי אותם בצורה מסודרת והרבי אכן הגיה אותם והדברים פורסמו. בין אותן שאלות, היתה שאלה מעניינת שיהודי שאל את הרבי: הוא סיפר לרבי שבכל מצווה ומעשה טוב שהוא עושה יש לו פניות אישיות, עולים לו במוח בשעת מעשה כל מיני מניעים ואינטרסים אישיים והוא לא עושה את המעשה לשמה בלבד. הוא ביקש מהרבי עצה וברכה איך להיפטר מאותם עניינים זרים שמתערבים.

הרבי ענה לו במשל: נגיד שמציעים לך להיכנס כשותף בעסקה מאוד גדולה, עסקה שתוכל להרוויח בה מיליון דולר, ואגב זה אומרים לך שלא רק שתרוויח מיליון דולר, אלא גם עוד ניקל (מטבע אמריקאי של 5 סנט). הרי ברור שלרגע לא תחשוב על אותו מטבע קטן. אותו הדבר, אמר לו הרבי, בשעה שאתה עושה מצווה, תחשוב על הדבר העיקרי שקורה כאן. תתבונן איך שמצווה היא מלשון צוותא וחיבור, שעל ידה אתה מתקשר עם הקב"ה. כשתחשוב על הדבר העיקרי שאתה כעת משיג ומרוויח, אז שאר הדברים הצדדים לא

היהודי מהעגלה לא האמין כל כך בלחשים, הסתקרן לראות מה יהיה והמשיך לנסוע לאט לצד אותו אדם.

ברגע האמת, כשהגיעו הכלבים הם החלו לשעוט ולנבוח לעבר אותו אדם והוא החל לצעוק "הצילו!" "הצילו!", בעל העגלה מיד העלה אותו לעגלה ובכך הציל אותו. הוא לא התאפק ושאל: "מה קרה ללחש, מדוע הוא לא הועיל?", אותו אדם השיב לו: "הלחש שלי בדוק ומנוסה! אלא שהכלבים לא נתנו לי להגיד אותו!"...

ר' איצ'ע מתמיד נהג לומר את המשל על לימוד החסידות. לימוד החסידות והתעסקות בעבודת ה' פועלים על נפש האדם. ואם לפעמים לא רואים שזה פועל, זה בגלל שהכלב לא נותן, היצר הרע מונע מזה להיכנס, וצריך ללמוד בהתמדות יותר על מנת להתגבר ולגרום לדברים להיכנס ולהשפיע. כאשר מצליחים והלימוד אכן נכנס פנימה ומשפיע, הוא מרומם את האדם ומציב אותו על העגלה, כך ששום יצר הרע או כלב לא יכול לפגוע בו.

צריך ללמוד ולהשקיע בלימוד באופן שיהיה אכפת לנו, רק כך הלימוד יכנס וישפיע ויזיז משהו בנפש הבהמית. הלימוד צריך להיות כמו אדם שיש לו עסק. לבעל עסק אכפת מאוד מהעסק, הוא טרוד בכך רוב היום וכל הזמן מחפש כיצד להגדיל את הרווחים. לעומת זאת, לפועל פחות אכפת, הוא רק שכיר שעושה מה שמוטל עליו ולא אכפת לו מהרווחיות של העסק.

יש אנשים בעולם שלומדים תורה באופן של 'קבלת עול', אצלם יש את העולם ויש את התורה, אלו שני דברים שלא משפיעים אחד על השני. אבל באמת צריך ללמוד באופן של 'עסק', להרגיש שהלימוד הוא כמו אצל חייל שנמצא בקרב. אם חייל באמצע קרב יעשה את מה שהמפקד אומר אבל לא יהיה אכפת לו מהניצחון, אפשר לשער איזו צורה תהיה למלחמה הזאת.

כאשר לומדים את הדברים כאילו מדובר בעסק שלנו, הכל נראה אחרת לגמרי. אז היצר הרע מתחיל לחשוש באמת.

אישית. גם אם היא תרוויח מזה דבר צדדי, היא לא תסתכן ותעשה את זה, היא לא תיקח הימור על דבר שיכול לשנות את כל המציאות שלה.

פעם הייתה אסיפה שבה התאספו כל היצר הרעים מכל העולם. היה שם יו"ר האסיפה, שהיה גבוה ושמן מרוב עבירות שגרם לאנשים לעשות. לאדם אחד גרם לאכול מאכלות אסורות ולשני גרם שלא להניח תפילין לא עלינו וכדומה.

כל יצר הרע נעמד בתורו וסיפר בגאווה על הפעולות שהצליח לעשות בתקופה האחרונה, על כך שיהודים הפסיקו בזכות מאמציו לקיים מצוות והחלו לעבור עבירות רח"ל. אחרון הנואמים היה יצר הרע קטן, רזה וחלש, שהתנצל שאין לו עבירות גדולות לספר עליהן. הוא רק יכול לומר שהוא הצליח מספר פעמים למונע מבחור שרצה להאריך בתפילה בטענה שיאחר לסדר הלימוד או להיפך, שגרם לבחור לקצר בלימוד בכדי שיאריך בתפילה, כל אחד לפי עניינו.

אמר לו יו"ר היצר הרע: "לא ולא! טעות גדולה בידך! החטאים הקטנים האלו הם המקור והשורש לכל החטאים שהוזכרו כאן קודם!..." צריך לדעת שכאשר יהודי חושב קצת חסידות ומתבונן על גדלות האל לפני התפילה, זה סם המוות ליצר הרע ולנפש הבהמית.

שמעתי פעם מר' משה רובין משל ששמע מהחסיד הנודע ר' איצ'ע מתמיד, עליו אמרו אצל חסידים שהוא בדרגת 'בינוני' של ספר התניא. ר' איצ'ע סיפר שהיה אזור שהיו מסתובבים בו הרבה כלבים. מי שהיה רוצה לעבור באותו אזור היה צריך לנסוע בעגלה, כדי שהכלבים לא יפגעו בו.

פעם אחת עבר שם יהודי עם עגלה, וראה שלידו צועד אדם על השביל ללא כל חשש. בעל העגלה מיד הציע לאותו אדם שיבוא ויעלה אל העגלה, שהרי זה אזור מסוכן. אותו אדם השיב לו שהוא לא חושש, יש לו 'לחש' מסוים שכאשר הוא אומר אותו הכלבים לא פוגעים בו.

"אם היו בני אדם מרגישים במתיקות ועריבות טוב התורה, היו משתגעים ומתלהטים אחריה כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם"

ללמוד. לגדול. להנהיג.

הקפת מסכתות בבקיאות, שליטה בדפי הגמרא, עבודת השם, לימוד עם הישיבה הגבוהה. קשר לגדולי ישראל, לימודי חול במסלול מצומצם, יחס אישי תנאים מצוינים.

ישיבה קטנה "נחלת יוסף" שבי שומרון פותחת את שעריה אם הינך בחור אשר מחובר לחיים ובעל שאיפות תורניות זה המקום בשבילך!

בעקבות הביקוש הרב וההצלחה המרובים נפתח יום היכרות נוסף מהרו להירשם!

אתה מוזמן ליום היכרות הכולל לימוד, סוף הדרך, על האש ועוד הפתעות אשר יתקיים אי"ה ביום שני א' שבט התש"פ.
(27 בינואר, 2020 לטו"ס)

לפרטים והרשמה ראם - 0587060058

יש לך שאלה בעבודת ה' ? סמס ל-
054-4530951

נפשי בשאלתי

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

איך אני יכולה להפוך את התפילה למעצימה ומשמעותית יותר?

אחת הבעיות הקשות של התפילה היא שאנחנו באים אליה מתוך שטף החיים ומנסים לשבץ אותה בתוך מהלך חיינו מתוך תפיסה שאנחנו חייבים לומר סך מילים, כאשר באמת היא מעבר מעולם לעולם - מהעולם זה לעולם אלוקי. ואף על פי שבדאי העולם הזה כולו אלוקי, אך אנחנו רגילים לראות בו עומד עולם בפני עצמו, שהשתדלותנו ומאמצינו הם המכריעים את כל ענייניו.

בתפילה אנחנו מגיעים למפגש עם ה' יתברך, ובוה אנחנו עוברים למרחב אחר. לכן השתתפות לפני התפילה וסידור האישיות והמחשבות לקראת מפגש עם ה', זו הדרך לוודא שאנו נמצאים במקום הנכון. ועל ידי כך גם התפילה תתן לנו את טעמה האמתי, טעם של אור אלוקי שעליו אומר רבי יהודה הלוי שהוא גם הגרעין וגם הפרי של כל שאר הזמן.

מה הכוונה "מאוד מאוד הוי שפל רוח"?

המלים "מאוד מאוד" שפותחות את המימרה של רבי לויטס, מציבות את ההוראה הזו באור יוצא דופן. פעמים בודדות אנחנו מוצאים חידוד בולט שכזה על ידי הדגשת המילים, כמו "טובה הארץ מאוד מאוד".

האדם נוטה מאוד להחשיב את עצמו הרבה מעבר למקומו האמתי, הוא מרוכז מאוד באישיותו ולכן מתקשה להחזיר את מבטו למידה הממוצעת. לכן אומר הרמב"ם שלמרות שההדרכה כמעט בכל תחום היא ללכת בדרך האמצע, במידת הענווה הדבר שונה.

ההדרכה "מאוד מאוד" מלמדת שבעניין הזה צריך להרחיק ביותר להיות שפל רוח, ולסטות מדרך האמצע אל הקצה של הענווה.

האם אני חייב לסלוח למי שלא ביקש סליחה?

לא, אדם לא חייב לסלוח למי שלא ביקש ממנו. אדם שפגע בי הוא כעין בעל חוב שלי, וכשם שעל חוב ממוני אני לא חייב למחול, כך גם על חוב נפשי אין חובה למחול בלא בקשת הסליחה, שהיא כעין החזר.

ואף על פי כן יש הבדל גדול: בחוב כספי אני מפרסד משלי על ידי המחילה, ואי אפשר שאדם יפזר ממונו לכל עבר ולא ידאג לרכושו. לכן ההמלצה למחול על ממון היא נדירה, בשעות מיוחדות, לאנשים נזקקים וכמעשה צדקה. לעומת זאת, במחילה על פגיעה אין הפסד ממוני, ופעמים רבות דווקא המחילה מקרבת ומשיבה את היחסים למקומם ביתר שאת. וכמו שמצינו בדרכו של אהרן, שעל ידי שהיה מספר לצד אחד שהצד השני רוצה בקרבתו, היה מצליח להביא את שני הצדדים לאהבה מחודשת.

קרוב אליך

ת.ד. 52589 רמת גן < עורך: אהרוני ברנשטיין > העלון טעון גניזה לתגובות וצירת קשר 052-4061065 • info@qarov.org קרוי אל"ך • לפרסום: 050-8331504

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

meserGO הפצת מסרים בקליק

- הודעות SMS
- שיחות IVR
- דיוור אלקטרוני
- צ'אט בוטים

קרוב אליך

לקבלת העלון לפני כולם
ננסו לכתוב או סרקו את QR

bit.ly/karov

www.meserGO.co.il 072-330-6060

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

יריד הקופונים הגדול
כולל כפל מבצעים והנחות

מחסני חשמל
הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

מימוש ההטבה במסירת הקופון

200 ₪
לרכישת מדיחי כלים
קוד קופון: EXTRA200

300 ₪
לרכישת מייבשי כביסה*
קוד קופון: EXTRA300

200 ₪
לרכישת מכונות כביסה
קוד קופון: EXTRA200

150 ₪
לרכישת שואבי אבק אלחוטי
קוד קופון: EXTRA150

100 ₪
לרכישת תנורי אפיה
קוד קופון: EXTRA100

300 ₪
לרכישת מזגנים***
קוד קופון: EXTRA300

100 ₪
לרכישת מחשבים
קוד קופון: EXTRA100

200 ₪
לרכישת מסכים**
קוד קופון: EXTRA200

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00

בתוקף עד 26.1.20 או/עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | המחיר הקודם של המוצרים שבמבצע היה בתוקף לפחות יום * מייבשי כביסה רגילים - 100 ₪, מייבשי כביסה קונדנסור - 200 ₪, מייבשי היט פאמפ - 300 ₪ | **מסכים מעל 49"***מזגן 1-1.25-100 ₪, מזגני 1.5-2.5-200 ₪, מזגני 2.75-300 ₪ | ט.ל.ח. | מינימום 50 יחידות מכל פריט | בכפוף לתקנות המבצע המופיע בחנויות